

Materiał porównawczy
do ustawy z dnia 28 lipca 2011 r.
o przewozie towarów niebezpiecznych
(druk nr 1304)

USTAWA z dnia 20 czerwca 1997 r. – PRAWO O RUCHU DROGOWYM (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.)

Art. 80d.

1. Udostępnienie danych lub informacji zgromadzonych w ewidencji następuje:
 - 1) dla podmiotów, o których mowa w art. 80c ust. 1-3 i ust. 6a - nieodpłatnie;
 - 2) dla podmiotów, o których mowa w art. 80c ust. 4 i 5 - odpłatnie.
2. Tworzy się Fundusz - Centralna Ewidencja Pojazdów i Kierowców, zwany dalej "Funduszem", którego dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.
3. Fundusz jest państwowym funduszem celowym.
- 3a. Organy i podmioty obowiązane do pobrania i przekazania lub uiszczenia opłaty ewidencyjnej mają obowiązek, w terminie, o którym mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 7:
 - 1) przekazywać należne kwoty na rachunek Funduszu;
 - 2) sporządzać i przysyłać ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych miesięczne sprawozdania z pobranych i przekazanych lub uiszczonych opłat ewidencyjnych.
- 3b. Od nieterminowo przekazanych lub uiszczonych opłat pobiera się odsetki za zwłokę, w wysokości odsetek należnych za nieterminowe regulowanie zobowiązań podatkowych.
- 3c. Do należności z tytułu opłat ewidencyjnych oraz odsetek za zwłokę stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.), z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.
4. Przychodami Funduszu są:
 - 1) opłaty pobrane za udostępnienie danych lub informacji z centralnej ewidencji pojazdów i centralnej ewidencji kierowców;
 - 2) opłata ewidencyjna, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2, art. 97 ust. 1, art. 115h ust. 6 pkt 2 i art. 150 ust. 1;
 - 3) opłata ewidencyjna, o której mowa w art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych;

- 4) opłata ewidencyjna, o której mowa w art. 39g ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2088, z późn. zm.);
 - <4a) opłata ewidencyjna, o której mowa w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr ..., poz. ...);>**
 - 5) odsetki za zwłokę pobierane z tytułu nieterminowo przekazywanych lub uiszczanych opłat ewidencyjnych;
 - 6) odsetki od wolnych środków przekazanych w zarządzenie zgodnie z przepisami o finansach publicznych;
 - 7) inne przychody.
- 4a. Ściągnięcie należności z tytułu należnych opłat ewidencyjnych i odsetek, o których mowa w ust. 3b, następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954, z późn. zm.) - w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.
5. Wydatki Funduszu są przeznaczone na finansowanie wydatków związanych z utworzeniem, rozwojem i funkcjonowaniem centralnej ewidencji pojazdów i centralnej ewidencji kierowców.
- [6. Wysokość każdej opłaty ewidencyjnej, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2, art. 97 ust. 1, art. 115h ust. 6 pkt 2 i art. 150 ust. 1, a także w art. 39g ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, nie może przekroczyć równowartości w złotych 0,5 euro ustalonej przy zastosowaniu kursu średniego ustalonego przez Narodowy Bank Polski w dniu wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 7.]
- <6. Wysokość każdej opłaty ewidencyjnej, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2, art. 97 ust. 1, art. 115h ust. 6 pkt 2 i art. 150 ust. 1, a także w art. 39g ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym i w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych, nie może przekroczyć równowartości w złotych 0,5 euro ustalonej przy zastosowaniu kursu średniego ustalonego przez Narodowy Bank Polski w dniu ogłoszenia rozporządzenia, o którym mowa w ust. 7.>**
7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz ministrem właściwym do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia:
- [1) wysokość opłaty ewidencyjnej, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2, art. 97 ust. 1, art. 115h ust. 6 pkt 2 i art. 150 ust. 1, a także w art. 39g ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, oraz sposób jej wnoszenia;]
- <1) wysokość opłaty ewidencyjnej, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2, art. 97 ust. 1, art. 115h ust. 6 pkt 2 i art. 150 ust. 1, a także w art. 39g ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym i w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych, oraz sposób jej wnoszenia;>**
- 2) tryb i zasady pobierania, ewidencjonowania, przekazywania i rozliczania opłaty ewidencyjnej przez organy i podmioty zobowiązane do jej pobierania;
 - 3) wzór miesięcznego sprawozdania zawierającego kwoty opłat ewidencyjnych pobranych i przekazanych lub uiszczonych na rachunek Funduszu.

8. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 7, należy uwzględnić w szczególności:
- 1) przypadki uiszczania opłaty ewidencyjnej;
 - 2) zróżnicowaną wysokość opłaty w zależności od rodzaju czynności, której dokonanie jest uzależnione od jej uiszczenia;
 - 3) koszty związane z funkcjonowaniem centralnej ewidencji pojazdów i centralnej ewidencji kierowców;
 - 4) terminy przekazywania i rozliczania opłaty ewidencyjnej oraz przekazywania miesięcznego sprawozdania z opłat ewidencyjnych pobranych i przekazanych lub uiszczonych przez organy i podmioty zobowiązane do jej pobierania.

Art. 81.

1. Właściciel pojazdu samochodowego, ciągnika rolniczego, pojazdu wolnobieżnego wchodzącego w skład kolejki turystycznej, motoroweru lub przyczepy jest obowiązany przedstawiać go do badania technicznego.
2. Badania techniczne dzieli się na badania okresowe i badania dodatkowe.
3. Okresowe badanie techniczne po raz pierwszy jest przeprowadzane przed pierwszą rejestracją pojazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
4. Badaniu, o którym mowa w ust. 3, nie podlega:
 - 1) nowy pojazd, na którego typ zostało wydane świadectwo homologacji, o którym mowa w art. 68 ust. 1, lub zostało wydane zwolnienie z obowiązku homologacji, o którym mowa w art. 70,
 - 2) nowy pojazd sprowadzony z zagranicy, na którego typ zostało wydane świadectwo homologacji zgodnie ze wspólnotową procedurą homologacji przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederację Szwajcarską lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
 - 3) zarejestrowany pojazd sprowadzony z państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym:
 - a) na którego typ zostało wydane świadectwo homologacji zgodnie ze wspólnotową procedurą homologacji przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym w okresie od dnia pierwszej rejestracji za granicą do dnia terminu okresowego badania technicznego określonego w ust. 5, lub
 - b) w którego dowodzie rejestracyjnym lub innym dokumencie wydanym przez właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przedstawionym do rejestracji, zawarta jest informacja o wykonanym badaniu technicznym i jego terminie ważności

- z wyjątkiem taksówki osobowej, pojazdu uprzywilejowanego lub pojazdu odpowiednio przystosowanego lub wyposażonego zgodnie z *[przepisami o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych]* **<przepisami o przewozie towarów niebezpiecznych>**, pojazdu z zamontowanym urządzeniem technicznym podlegającym dozorowi technicznemu oraz pojazdu przystosowanego konstrukcyjnie do ruchu lewostronnego.
5. Okresowe badanie techniczne pojazdu przeprowadza się corocznie, z zastrzeżeniem ust. 6-10.
 6. Okresowe badanie techniczne samochodu osobowego, samochodu ciężarowego o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t, motocykla lub przyczepy o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 t przeprowadza się przed upływem 3 lat od dnia pierwszej rejestracji, następnie przed upływem 5 lat od dnia pierwszej rejestracji i nie później niż 2 lata od dnia przeprowadzenia poprzedniego badania technicznego, a następnie przed upływem kolejnego roku od dnia przeprowadzenia badania. Nie dotyczy to pojazdu przewożącego towary niebezpieczne, taksówki osobowej, pojazdu samochodowego konstrukcyjnie przeznaczonego do przewozu osób w liczbie od 5 do 9, wykorzystywanego do zarobkowego transportu drogowego osób, pojazdu marki "SAM", pojazdu zasilanego gazem, pojazdu uprzywilejowanego oraz pojazdu używanego do nauki jazdy lub egzaminu państwowego, które podlegają corocznym badaniom technicznym.
 7. Okresowe badanie techniczne ciągnika rolniczego, przyczepy rolniczej oraz motoroweru przeprowadza się przed upływem 3 lat od dnia pierwszej rejestracji, a następnie przed upływem każdych kolejnych 2 lat od dnia przeprowadzenia badania.
 8. Przepisy ust. 6 i 7 dotyczą również pojazdów, o których mowa w ust. 6 i 7, zarejestrowanych po raz pierwszy za granicą. W tym przypadku za dzień pierwszej rejestracji, o której mowa w ust. 6 i 7, przyjmuje się dzień pierwszej rejestracji za granicą.
 9. Okresowe badanie techniczne autobusu przeprowadza się przed upływem roku od dnia pierwszej rejestracji i następnie co 6 miesięcy.
 10. Przyczepa lekka i pojazd zabytkowy nie podlegają okresowym badaniom technicznym. W przypadku pojazdu zabytkowego, wykorzystywanego do zarobkowego transportu drogowego podlega on corocznym badaniom technicznym.
 11. Niezależnie od badań, o których mowa w ust. 3-5, dodatkowemu badaniu technicznemu podlega pojazd:
 - 1) skierowany przez organ kontroli ruchu drogowego:
 - a) w razie uzasadnionego przypuszczenia, że zagraża bezpieczeństwu ruchu lub narusza wymagania ochrony środowiska,
 - b) który uczestniczył w wypadku drogowym, w którym zostały uszkodzone zasadnicze elementy nośne konstrukcji nadwozia, podwozia lub ramy, z zastrzeżeniem pkt 5, lub noszący ślady uszkodzeń albo którego stan techniczny wskazuje na naruszenie elementów nośnych konstrukcji pojazdu, mogące stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego;
 - 2) skierowany przez starostę albo na wniosek posiadacza pojazdu:
 - a) w celu identyfikacji lub ustalenia danych niezbędnych do jego rejestracji,

- b) jeżeli z dokumentów wymaganych do jego rejestracji wynika, że uczestniczył on w wypadku drogowym, lub narusza wymagania ochrony środowiska;
- 3) w którym dokonano zmian konstrukcyjnych lub wymiany elementów powodujących zmianę danych w dowodzie rejestracyjnym, z zastrzeżeniem art. 66 ust. 4 pkt 5 i 6, z wyłączeniem montażu instalacji do zasilania gazem;
- 4) który ma być używany jako taksówka osobowa lub bagażowa, pojazd uprzywilejowany, pojazd do nauki jazdy, pojazd do przeprowadzania egzaminu państwowego lub pojazd odpowiednio przystosowany lub wyposażony zgodnie z *[przepisami o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych]* **<przepisami o przewozie towarów niebezpiecznych>**;
- 5) w którym została dokonana naprawa wynikająca ze zdarzenia powodującego odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia określonego w grupach 3 i 10 działu II załącznika do ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o działalności ubezpieczeniowej (Dz. U. Nr 124, poz. 1151, z późn. zm.) w zakresie elementów układu nośnego, hamulcowego lub kierowniczego mających wpływ na bezpieczeństwo ruchu drogowego;
- 6) w którym w czasie badania technicznego stwierdzono ślady uszkodzeń lub naruszenie elementów nośnych konstrukcji pojazdu, mogących stwarzać zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- 7) dla którego określono wymagania techniczne w przepisach o podatku od towarów i usług, w przepisach o podatku dochodowym od osób fizycznych lub w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych;
- 8) autobus, którego dopuszczalna prędkość na autostradzie i drodze ekspresowej wynosi 100 km/h, co do zgodności z dodatkowymi warunkami technicznymi;
- 9) dla którego określono dodatkowe wymagania techniczne w międzynarodowych porozumieniach dotyczących międzynarodowego transportu drogowego.
12. Badanie techniczne pojazdu z zamontowanym urządzeniem technicznym podlegającym dozorowi technicznemu może być przeprowadzone po przedstawieniu dokumentu wydanego przez właściwy organ dozoru technicznego, stwierdzającego sprawność urządzenia technicznego.
13. W razie powstania trudności w ustaleniu parametrów pojazdu, badanie techniczne może być przeprowadzone po przedstawieniu opinii rzeczoznawcy samochodowego, o którym mowa w art. 79a.
14. Termin ważności badania technicznego pojazdu, o którym mowa w ust. 4 pkt 3 lit. b, uznaje się, o ile nie jest dłuższy niż termin ważności badania technicznego ustalany na podstawie ust. 5-10.
15. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, zakres i sposób przeprowadzenia badań technicznych oraz wzory dokumentów stosowanych przy tych badaniach, uwzględniając w szczególności zakres warunków technicznych pojazdów podlegających badaniu.

Art. 100b.

1. W ewidencji gromadzi się dane o osobach nią objętych:
- 1) imię i nazwisko;

- 1a) datę i miejsce urodzenia;
- 2) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL);
- 3) adres zamieszkania;
- 4) rodzaj oraz zakres uzyskanego uprawnienia;
- 5) datę uzyskania pierwszego uprawnienia, a w przypadku jego cofnięcia - także datę ponownego uzyskania uprawnienia;
- 6) datę ważności uprawnienia;
- 7) numer dokumentu stwierdzającego uprawnienie;
- 8) ograniczenia dotyczące uprawnienia;
- 8a) spełnianie wymagań dotyczących uprawnień;
- 9) nazwę organu, który wydał dokument stwierdzający uprawnienie;
- 10) dotyczące:
 - a) zatrzymania dokumentu stwierdzającego uprawnienie oraz jego zwrócenia,
 - b) cofnięcia uprawnienia oraz jego przywrócenia,
 - c) utraty dokumentu stwierdzającego uprawnienie oraz jego odnalezienia,
 - d) zastosowania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów;

[11) zakres i numer zaświadczenia ADR, o którym mowa w przepisach o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych, a także okres, na jaki zostało ono wydane;]

<11) zakres i numer zaświadczenia ADR, o którym mowa w przepisach o przewozie towarów niebezpiecznych, a także okres, na jaki zostało ono wydane;>

- 12) zakres, numer i datę wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji wstępnej, o którym mowa w art. 39c ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym;
 - 13) zakres, numer i datę wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie szkolenia okresowego, o którym mowa w art. 39e ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym;
 - 14) (uchylony).
2. Dane, o których mowa w ust. 1, przekazują do ewidencji:

- 1) wymienione w pkt 1-9 i 14 - organ właściwy w sprawach wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami, niezwłocznie po wydaniu dokumentu stwierdzającego uprawnienie;
- 2) wymienione w pkt 10:
 - a) w lit. a - odpowiednio do swoich kompetencji: właściwa jednostka organizacyjna Policji, Inspekcji Transportu Drogowego lub Żandarmerii Wojskowej, organ właściwy w sprawach wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami, prokurator, sąd, *kolegium do spraw wykroczeń lub inny organ uprawniony do orzekania w sprawach o wykroczenia w trybie dyscyplinarnym*, niezwłocznie po dokonaniu tych czynności,

- b) w lit. b - organ właściwy w sprawach wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami, niezwłocznie po podjęciu decyzji o dokonaniu tych czynności,
- c) w lit. c - organ właściwy w sprawach wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami, niezwłocznie po uzyskaniu informacji o wystąpieniu tych zdarzeń,
- d) w lit. d - sąd, kolegium do spraw wykroczeń lub inny organ uprawniony do orzekania w sprawach o wykroczenia w trybie dyscyplinarnym, niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia;

[3) wymienione w pkt 11 - podmiot prowadzący kursy doszkalcające dla kierowców przewożących towary niebezpieczne, o których mowa w przepisach o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych;]

<3) wymienione w pkt 11 – odpowiednio marszałek województwa lub Szef Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych, zgodnie z przepisami o przewozie towarów niebezpiecznych;>

- 4) wymienione w pkt 12 - wojewoda lub dyrektor Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej;
 - 5) wymienione w pkt 13 - kierownik ośrodka szkolenia, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym.
3. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 10 lit. d, zgromadzone w ewidencji, podlegają usunięciu z tej ewidencji, jeżeli skazanie, na podstawie którego orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów, uległo zatarciu. Informacje o zatarciu przekazuje do ewidencji Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego.
4. Administrator danych przetwarzający dane osobowe na potrzeby ewidencji jest zwolniony z obowiązku informacyjnego określonego w art. 25 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 80b ust. 4.

Art. 100c.

1. Dane zgromadzone w ewidencji udostępnia się, o ile są one niezbędne do realizacji ich ustawowych zadań, następującym podmiotom:
- 1) Policji;
 - 1a) Inspekcji Transportu Drogowego;
 - 2) Żandarmerii Wojskowej;
 - <2a) Szefowi Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych;>**
 - 3) Straży Granicznej;
 - 4) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu;
 - 4a) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu;
 - 5) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służbie Wywiadu Wojskowego;
 - 6) sądom;
 - 7) prokuraturze;
 - 8) starostom;
 - 8a) strażom gminnym (miejskim);
 - 9) Szefowi Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych;

- 10) organom kontroli skarbowej, organom celnym, wywiadowi skarbowemu i komórkom, o których mowa w art. 11g ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 65, z późn. zm.);
 - 11) wojskowym komendantom uzupełnień.
 - 12) podmiotowi wydającemu karty, o którym mowa w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o systemie tachografów cyfrowych (Dz. U. Nr 180, poz. 1494);
 - 13) ministrowi właściwemu do spraw transportu w celu umożliwienia organom i służbom uprawnionym do korzystania z systemu Tachonet wymianę danych z organami i uprawnionymi służbami w innych państwach, w których funkcjonuje system tachografu cyfrowego.
2. Dane zgromadzone w ewidencji udostępnia się także na wniosek osoby, której one dotyczą.
- 2a. Każdy może uzyskać, nieodpłatnie, potwierdzenie lub zaprzeczenie zgodności danych zawartych w dokumencie stwierdzającym uprawnienie do kierowania pojazdami z danymi zgromadzonymi w ewidencji, za pośrednictwem ePUAP, o której mowa w art. 19a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.
- 2b. Potwierdzeniu lub zaprzeczeniu, o którym mowa w ust. 2a, podlegają dane określone w art. 100b ust. 1 pkt 1 i 2 oraz pkt 4-7. Art. 80c ust. 3c i 3d stosuje się odpowiednio.
3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może udostępnić, w formie zaświadczenia, dane zgromadzone w ewidencji innym podmiotom niż wymienione w ust. 1 i 2, w tym osobom fizycznym, osobom prawnym lub jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej, jeżeli wykażą swój uzasadniony interes.
4. Dane zgromadzone w ewidencji udostępnia się, z zastrzeżeniem ust. 5, na pisemny, umotywowany wniosek zainteresowanego podmiotu.
- 4a. Dane zgromadzone w ewidencji mogą być udostępniane podmiotom zagranicznym w celu wypełnienia postanowień ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, a także wykonania aktu prawa stanowionego przez organizację międzynarodową, której Rzeczpospolita Polska jest członkiem. Tryb i sposób udostępniania danych określają ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską umowy międzynarodowe, akty prawa stanowionego przez organizację międzynarodową, której Rzeczpospolita Polska jest członkiem lub porozumienia zawarte pomiędzy właściwymi ministrami państw członkowskich Unii Europejskiej.
5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych może wyrazić zgodę, w drodze decyzji, na udostępnienie danych zgromadzonych w ewidencji podmiotom, o których mowa w ust. 1, albo ich jednostkom organizacyjnym, za pomocą urządzeń teletransmisji danych, bez konieczności składania pisemnego wniosku, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:
- 1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
 - 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
 - 3) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywanych zadań albo prowadzonej działalności.

Art. 129a.

1. Kontrola ruchu drogowego w odniesieniu do kierującego pojazdem:
 - 1) który wykonuje przewóz drogowy w rozumieniu ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.),
 - 2) w stosunku do którego zachodzi uzasadnione podejrzenie, że kieruje pojazdem w stanie nietrzeźwości lub w stanie po użyciu alkoholu albo środka działającego podobnie do alkoholu,
 - 3) który naruszył przepisy ruchu drogowego, w przypadku zarejestrowania tego naruszenia przy użyciu:
 - a) przyrządów kontrolno-pomiarowych,
 - b) przenośnych albo zainstalowanych w pojeździe albo na statku powietrznym urządzeń rejestrujących,
 - 4) który rażąco naruszył przepisy ruchu drogowego lub spowodował zagrożenie jego bezpieczeństwa
 - <5) który wykonuje przewóz drogowy w rozumieniu ustawy z dnia 28 lipca 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych.>**

- należy również do Inspekcji Transportu Drogowego.
2. W ramach wykonywania kontroli ruchu drogowego w zakresie, o którym mowa w ust. 1, inspektorom Inspekcji Transportu Drogowego przysługują uprawnienia określone w art. 129 ust. 1 i 2, w tym również wobec właściciela lub posiadacza pojazdu.

USTAWA z dnia 21 grudnia 2000 r. O ŻEGLUDZE ŚRÓDLĄDOWEJ (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857, z późn. zm.)

[Art. 41.

1. *Materiały niebezpieczne mogą być przewożone statkami żeglugi śródlądowej w sposób niezagrażający bezpieczeństwu ruchu żeglugowego i wykluczający zanieczyszczenie lub skażenie środowiska, zgodnie z wymaganiami Europejskiego Porozumienia w sprawie międzynarodowych przewozów materiałów niebezpiecznych śródlądowymi drogami wodnymi (ADN), zwanego dalej "ADN".*
2. *Statek przewożący materiały niebezpieczne obowiązany jest posiadać świadectwo dopuszczenia do przewozu materiałów niebezpiecznych, stwierdzające spełnienie wymagań w zakresie konstrukcji i wyposażenia.*
3. *Świadectwo, o którym mowa w ust. 2, wydaje, po otrzymaniu decyzji Transportowego Dozoru Technicznego dopuszczającej do eksploatacji zbiornik do przewozu materiałów niebezpiecznych i po przeprowadzeniu inspekcji, dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej na okres nie dłuższy niż 5 lat. Za wydanie świadectwa pobiera się opłatę w wysokości określonej w załączniku do ustawy.*

4. *Na statku, o którym mowa w ust. 2, musi znajdować się ekspert do spraw bezpieczeństwa przewozu materiałów niebezpiecznych statkami żeglugi śródlądowej, zwany dalej "ekspertem ADN".*
5. *Ekspertem ADN może być osoba, która posiada świadectwo eksperta ADN.*
6. *Warunkiem uzyskania świadectwa eksperta ADN jest ukończenie kursu i zdanie egzaminu przed komisją, o której mowa w art. 36 ust. 2, ze znajomości postanowień Europejskiego Porozumienia w sprawie międzynarodowych przewozów materiałów niebezpiecznych śródlądowymi drogami wodnymi. Za egzamin pobiera się opłatę w wysokości określonej w załączniku do ustawy.*
7. *Świadectwo eksperta ADN wydaje dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej; za wydanie świadectwa pobiera się opłatę w wysokości określonej w załączniku do ustawy.*
8. *Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób przewozu materiałów niebezpiecznych, uwzględniając zakres inspekcji, o której mowa w ust. 3, i wzór świadectwa dopuszczenia statku do przewozu materiałów niebezpiecznych oraz wzór świadectwa eksperta ADN i tryb ich uzyskiwania, kierując się wymaganiami określonymi w ADN.]*

<Art. 41.

- 1. Towary niebezpieczne mogą być przewożone statkami żeglugi śródlądowej w sposób niezagrażający bezpieczeństwu ruchu żeglugowego i wykluczający zanieczyszczenie lub skażenie środowiska, zgodnie z wymaganiami Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu śródlądowymi drogami wodnymi towarów niebezpiecznych (ADN), zwanego dalej „ADN”.**
- 2. Zasady przewozu żeglugą śródlądową towarów niebezpiecznych określa ustawa z dnia 28 lipca 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).>**

[Art. 41a.

Przewoźnik, o którym mowa w art. 17, wykonujący przewóz materiałów niebezpiecznych lub związany z tym przewozem załadunek lub rozładunek, obowiązany jest, na swój koszt do wyznaczenia osoby nadzorującej i odpowiedzialnej za te czynności, zwanej dalej "doradcą".

Art. 41b.

Do zadań doradcy należy w szczególności:

- 1) nadzór nad przestrzeganiem prawa w zakresie przewozu materiałów niebezpiecznych;*
- 2) doradztwo w zakresie przewozu materiałów niebezpiecznych;*
- 3) sporządzanie rocznego sprawozdania z działalności przewoźnika, o którym mowa w art. 41a, w zakresie przewozu materiałów niebezpiecznych oraz czynności z tym związanych, zwanego dalej "rocznym sprawozdaniem";*
- 4) sporządzanie raportów dotyczących wypadków, awarii lub poważnych naruszeń przepisów przy przewozie materiałów niebezpiecznych dla przewoźnika, o którym mowa w art. 41a, właściwego terytorialnie ze względu na miejsce zdarzenia dyrektora urzędu żeglugi śródlądowej oraz innych jednostek prowadzących postępowanie.*

Art. 41c.

1. Doradcą może być osoba, która:

- 1) ukończyła 21 lat;*
- 2) posiada co najmniej wykształcenie średnie;*
- 3) nie była karana za przestępstwo umyślne;*

- 4) posiada świadectwo doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu materiałów niebezpiecznych, zwane dalej "świadectwem doradcy".
2. Świadectwo doradcy po raz pierwszy uzyskuje osoba, która:
 - 1) spełnia wymagania określone w ust. 1 pkt 1-3;
 - 2) ukończyła kurs początkowy dla doradców, obejmujący szkolenie w zakresie zagrożeń związanych z przewozem materiałów niebezpiecznych oraz przepisów obowiązujących w tym zakresie, zwany dalej "kursem początkowym";
 - 3) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin przed komisją, o której mowa w art. 36 ust. 2.

Art. 41d.

1. Egzamin, o którym mowa w art. 41c ust. 2 pkt 3, obejmuje sprawdzenie znajomości zagadnień związanych z przewozem materiałów niebezpiecznych, w zakresie:
 - 1) przepisów dotyczących przewozu materiałów niebezpiecznych, w tym postanowień umów międzynarodowych;
 - 2) następstw wypadków związanych z przewozem materiałów niebezpiecznych oraz ich głównych przyczyn;
 - 3) zapobiegania wypadkom oraz zagrożeniom przy przewozie materiałów niebezpiecznych z zakresu ratownictwa i ochrony przeciwpożarowej;
 - 4) klasyfikacji towarów niebezpiecznych;
 - 5) wymagań w stosunku do opakowań, cystern, kontenerów i innych urządzeń mających zastosowanie przy przewozie materiałów niebezpiecznych;
 - 6) metod załadunku i rozmieszczania ładunku na statku;
 - 7) prowadzenia wymaganej dokumentacji dotyczącej przewozu materiałów niebezpiecznych;
 - 8) zasad szkolenia osób zatrudnionych przy przewozie materiałów niebezpiecznych.
2. Za przeprowadzenie egzaminu, o którym mowa w art. 41c ust. 2 pkt 3, pobierana jest opłata wnoszona przez zainteresowaną osobę lub podmiot kierujący na egzamin.
3. Opłata, o której mowa w ust. 2, stanowi dochód budżetu państwa.
4. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) zakres kursu oraz zakres i formę egzaminu dla kandydatów na doradców i dla doradców;
 - 2) wysokość opłaty, o której mowa w ust. 2, i tryb jej pobierania;
 - 3) wzór świadectwa doradcy, mając na uwadze obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej.

Art. 41e.

1. Dyrektor, właściwego terytorialnie urzędu żeglugi śródlądowej, na wniosek osoby zainteresowanej, wydaje świadectwo doradcy na okres 5 lat.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:
 - 1) kopię dokumentu potwierdzającego ukończenie 21 lat;
 - 2) kopię dokumentu potwierdzającego wymagane wykształcenie;
 - 3) zaświadczenie albo oświadczenie o niekaralności za przestępstwo popełnione umyślnie;
 - 4) zaświadczenie o ukończeniu kursu początkowego;
 - 5) zaświadczenie o złożeniu egzaminu z wynikiem pozytywnym.
- 2a. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: "Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.". Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Świadczenia doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu materiałów niebezpiecznych wydane przez właściwe władze innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej są uznawane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 41f.

1. Dyrektor, właściwego terytorialnie urzędu żeglugi śródlądowej, przedłuża ważność świadectwa doradcy na okres kolejnych 5 lat, jeżeli doradca:
 - 1) nie przestał spełniać wymagań, o których mowa w art. 41c ust. 1 pkt 3;
 - 2) ukończył w roku poprzedzającym termin upływu ważności świadectwa doradcy kurs doskonalący dla doradców, obejmujący szkolenie w zakresie zagrożeń związanych z przewozem materiałów niebezpiecznych oraz przepisów obowiązujących w tym zakresie, zwany dalej "kursem doskonalącym";
 - 3) złożył z wynikiem pozytywnym egzamin, o którym mowa w art. 41c ust. 2 pkt 3.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:
 - 1) zaświadczenie, o którym mowa w art. 41e ust. 2 pkt 3;
 - 2) zaświadczenie o ukończeniu kursu doskonalącego;
 - 3) świadectwo doradcy.

Art. 41g.

1. Dyrektor, właściwego terytorialnie urzędu żeglugi śródlądowej cofa, świadectwo doradcy, jeżeli doradca:
 - 1) przestał spełniać wymagania, o których mowa w art. 41c ust. 1 pkt 3;
 - 2) naruszył przepisy ustawy w zakresie przewozu materiałów niebezpiecznych.
2. Osoba, wobec której została wydana decyzja, o której mowa w ust. 1, może ubiegać się o ponowne uzyskanie świadectwa doradcy po upływie trzech lat od dnia, w którym decyzja w tej sprawie stała się ostateczna.

Art. 41h.

1. Dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej prowadzi ewidencję doradców, zawierającą następujące dane:
 - 1) imię i nazwisko;
 - 2) adres i miejsce zamieszkania;
 - 3) datę wydania i numer świadectwa doradcy;
 - 4) datę przedłużenia świadectwa doradcy;
 - 5) datę cofnięcia świadectwa doradcy.
2. Na żądanie dyrektora urzędu, każdy przewoźnik, o którym mowa w art. 17, przekazuje dane, o których mowa w ust. 1.

Art. 41i.

1. Przepisy art. 41a-41h nie mają zastosowania do przewoźników, których działalność główna lub drugorzędna nie polega na transporcie, załadunku lub rozładunku materiałów niebezpiecznych, lecz którzy:
 - 1) okazjonalnie zajmują się transportem krajowym albo,
 - 2) stwarzają niewielkie niebezpieczeństwo lub ryzyko zanieczyszczenia środowiska.
2. Statki żeglugi śródlądowej mogą przewozić materiały niebezpieczne na wodach morskich, zgodnie z przepisami kodeksu IMDG.]

Art. 70.

1. Płatnikami opłat są:
-

- 1) armatorzy - za pozwolenie na uprawianie żeglugi obcymi statkami, wpis do rejestru administracyjnego, świadectwo pomiarowe statku, świadectwo zdolności żeglugowej oraz świadectwo dopuszczenia statku do przewozu materiałów niebezpiecznych;
[2) osoby fizyczne - za zaświadczenie o spełnieniu wymogu zdolności zawodowej, egzaminy i dokumenty kwalifikacyjne załogi, żeglarską książeczkę pracy, egzamin i świadectwo eksperta ADN, egzamin i uprawnienie pilotowe oraz sprawdzian i świadectwo zwolnienia z obowiązku korzystania z pilotażu.]
- <2) osoby fizyczne – za zaświadczenie o spełnieniu wymogu zdolności zawodowej, egzaminy i dokumenty kwalifikacyjne załogi, żeglarską książeczkę pracy, egzamin i uprawnienie pilotowe oraz sprawdzian i świadectwo zwolnienia z obowiązku korzystania z pilotażu,>**
2. Opłaty pobierają organy administracji żeglugi śródlądowej, z wyjątkiem opłat:
 - 1) za pomiary statków;
 - 2) za rejestrację statków używanych wyłącznie do celów sportowych lub rekreacyjnych, pobieranych przez właściwy polski związek sportowy;
 - 3) za przeprowadzenie przeglądów technicznych statków używanych wyłącznie do celów sportowych lub rekreacyjnych, pobieranych przez właściwy polski związek sportowy.
3. Opłaty pobierane przez organy administracji żeglugi śródlądowej stanowią dochód Skarbu Państwa.
4. Opłaty pobierane przez polski związek sportowy stanowią dochód tego związku.

ZAŁĄCZNIK

WYSOKOŚCI OPŁAT

I	Uprawianie żeglugi obcymi statkami	
1	Za pozwolenie na uprawianie żeglugi obcym statkiem po polskich śródlądowych drogach wodnych:	
	1) na jedną podróż	100 zł
	2) na określony czas lub wielokrotne podróże	200 zł
2	Za wtórnik pozwolenia	20 zł
II	Spełnienie wymogu zdolności zawodowej	
1	Za zaświadczenie o spełnieniu wymogu zdolności zawodowej	30 zł
1a	Za zaświadczenie o utracie zdolności zawodowej	30 zł

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

2	Za wtórnik zaświadczenia	15 zł
III	Rejestr administracyjny	
1	Za wpis statku do rejestru:	
	1) bez napędu mechanicznego o iloczynie długości i szerokości statku do 20 m ²	40 zł
	2) bez napędu mechanicznego o iloczynie długości i szerokości statku powyżej 20 m ²	80 zł
	3) o napędzie mechanicznym o iloczynie długości i szerokości statku do 20 m ²	80 zł
	4) o napędzie mechanicznym o iloczynie długości i szerokości statku powyżej 20 m ²	400 zł
2	Za dokonanie zmian wpisu w rejestrze	15 zł
3	Za wtórnik karty rejestracyjnej	20 zł
4	Za wyciąg lub odpis z rejestru	15 zł
IIIa	Rejestr statków używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji	
1	Za wpis statku do rejestru	60 zł
2	Za dokonanie zmian wpisu w rejestrze	15 zł
3	Za wtórnik dokumentu rejestracyjnego	15 zł
4	Za wyciąg lub odpis z rejestru	15 zł
IV	Pomiar statków	
1	Za świadectwo pomiarowe:	
	1) dla statku przeznaczonego do przewozu ładunków	150 zł
	2) dla statku nieprzeznaczonego do przewozu ładunków	100 zł

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

2	Za wtórnik świadectwa pomiarowego	60 zł
	Uwaga: Opłaty nie obejmują opłat za czynności związane z pomiarem statku.	
V	Dokumenty bezpieczeństwa statku	
1	Za świadectwo zdolności żeglugowej	25 zł
2	Za uproszczone świadectwo zdolności żeglugowej	20 zł
3	Za przedłużenie świadectwa zdolności żeglugowej	15 zł
4	Za przedłużenie uproszczonego świadectwa zdolności żeglugowej	15 zł
5	Za dokonanie zmian w świadectwie zdolności żeglugowej	15 zł
6	Za dokonanie zmian w uproszczonym świadectwie zdolności żeglugowej	15 zł
7	Za wydanie zezwolenia na jednorazową podróż (opłata obejmuje dokonanie inspekcji)	200 zł
8	Za duplikat świadectwa zdolności żeglugowej	20 zł
9	Za duplikat uproszczonego świadectwa zdolności żeglugowej	20 zł
10	Za wspólnotowe świadectwo zdolności żeglugowej	150 zł
11	Za wspólnotowe tymczasowe świadectwo zdolności żeglugowej	100 zł
12	Za przedłużenie wspólnotowego świadectwa zdolności żeglugowej	50 zł
13	Za dokonanie zmian we wspólnotowym świadectwie zdolności żeglugowej	25 zł
14	Za duplikat wspólnotowego świadectwa zdolności żeglugowej	50 zł"
Va	(skreślona)	
VI	Kwalifikacje zawodowe	

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

1	Za egzamin na patent	150 zł
2	Za egzamin na świadectwo	100 zł
3	Za patent	50 zł
4	Za świadectwo	25 zł
5	Za wtórnik patentu	40 zł
6	Za wtórnik świadectwa	20 zł
VII	Żeglarska książeczka pracy	
	Za żeglarską książeczkę pracy	30 zł
[VIII	<i>Przewóz materiałów niebezpiecznych</i>	
1	<i>Za świadectwo dopuszczenia statku do przewozu materiałów niebezpiecznych (opłata obejmuje inspekcję)</i>	200 zł
2	<i>Za egzamin na świadectwo eksperta ADN</i>	100 zł
3	<i>Za świadectwo eksperta ADN</i>	20 zł
4	<i>Za wtórnik dokumentu z poz. 1 i 3</i>	20 zł]
IX	Pilotaż	
1	Za świadectwo zwolnienia z obowiązku korzystania z pilotażu	50 zł
2	Za uprawnienie pilotowe	50 zł
3	Za egzamin na pilota	100 zł
4	Za sprawdzian na świadectwo zwolnienia z obowiązku korzystania z pilotażu	100 zł
5	Za wtórnik dokumentu z poz. 1 i 2	50 zł

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

USTAWA z dnia 6 września 2001 r. O TRANSPORCIE DROGOWYM (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.)

Art. 50.

Do zadań Inspekcji należy:

1) kontrola:

- a) dokumentów związanych z wykonywaniem transportu drogowego lub przewozów na potrzeby własne oraz przestrzegania warunków w nich określonych,
- b) dokumentów przewozowych określonych w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe, a także innych dokumentów przewozowych związanych z wykonywaniem transportu drogowego lub przewozów na potrzeby własne, o których mowa w art. 1,
- c) przestrzegania przepisów ruchu drogowego w zakresie i na zasadach określonych w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym,
- d) przestrzegania przepisów dotyczących okresów prowadzenia pojazdu i obowiązkowych przerw oraz czasu odpoczynku kierowcy,
- e) przestrzegania szczegółowych zasad i warunków transportu zwierząt,
- [f) przestrzegania zasad i warunków dotyczących przewozu drogowego towarów niebezpiecznych,]*
- [g) wprowadzonych do obrotu ciśnieniowych urządzeń transportowych pod względem zgodności z wymaganiami technicznymi, dokumentacją techniczną i prawidłowością ich oznakowania w zakresie określonym w ustawie z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671, z późn. zm.),]*
- <g) wprowadzonych do obrotu ciśnieniowych urządzeń transportowych pod względem zgodności z wymaganiami technicznymi, dokumentacją techniczną i prawidłowością ich oznakowania, w zakresie określonym w ustawie z dnia 28 lipca 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr ..., poz. ...),>**

h) rodzaju używanego paliwa,

i) dokumentów związanych z wykonywaniem publicznego transportu zbiorowego;

2) prowadzenie postępowania administracyjnego, w tym wydawanie decyzji administracyjnych na zasadach określonych w ustawie, a także podejmowanie innych czynności w niej przewidzianych, w sprawach:

- a) licencji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego,
- b) zezwoleń w międzynarodowym transporcie drogowym i zezwoleń na przewóz kabotażowy,
- c) formularzy jazdy,
- d) zaświadczeń na międzynarodowy niezarobkowy przewóz drogowy,
- e) świadectw kierowcy,

- f) certyfikatów, o których mowa w art. 30 ust. 10;
- 3) podejmowanie czynności dotyczących zezwoleń zagranicznych i zezwoleń ministra właściwego do spraw transportu;
- 9) prawidłowości uiszczenia opłaty elektronicznej, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

Art. 87.

1. Podczas wykonywania przewozu drogowego kierowca pojazdu samochodowego, z zastrzeżeniem ust. 4, jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać, na żądanie uprawnionego organu kontroli, kartę kierowcy, zapisy urządzenia rejestrującego samoczynnie prędkość jazdy, czas jazdy i czas postoju, obowiązkowe przerwy i czas odpoczynku oraz zaświadczenie albo oświadczenie, o których mowa w art. 31 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców (Dz. U. Nr 92, poz. 879, z 2005 r. Nr 180, poz. 1497 oraz z 2007 r. Nr 99, poz. 661 i Nr 192, poz. 1381), a ponadto:

- 1) wykonując transport drogowy - wypis z licencji;
- 2) wykonując przewóz drogowy osób:
 - a) przy wykonywaniu przewozów regularnych i regularnych specjalnych - odpowiednie zezwolenie lub wypis z zezwolenia wraz z obowiązującym rozkładem jazdy,
 - b) przy wykonywaniu międzynarodowych przewozów wahadłowych lub okazjonalnych - odpowiednie zezwolenie lub formularz jazdy,
 - c) przy wykonywaniu międzynarodowych przewozów na potrzeby własne - formularz jazdy,
 - d) oryginał albo poświadczoną za zgodność z oryginałem przez przedsiębiorcę kserokopię decyzji, o której mowa w art. 20a ust. 2, jeżeli została wydana,
 - e) przy wykonywaniu międzynarodowego przewozu drogowego, polegającego na okazjonalnym przewozie osób autobusami zarejestrowanymi poza terytorium kraju przez podatnika mającego siedzibę lub stałe miejsce prowadzenia działalności lub miejsce zamieszkania albo pobytu poza terytorium kraju świadczącego ten przewóz - potwierdzenie lub kopię potwierdzenia zarejestrowania jako podatnika VAT czynnego,
 - f) dokumenty wymagane w publicznym transporcie zbiorowym;
- 3) wykonując przewóz drogowy rzeczy - dokumenty związane z przewożonym ładunkiem, a także:
 - a) odpowiednie zezwolenie wymagane w międzynarodowym transporcie drogowym,
 - [b) dokumenty wymagane przy przewozie drogowym towarów niebezpiecznych,]*
 - c) świadectwo wymagane zgodnie z Umową o międzynarodowych przewozach szybko psujących się artykułów żywnościowych i o specjalnych środkach transportu przeznaczonych do tych przewozów (ATP), sporządzonej w Genewie dnia 1 września 1970 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 49, poz. 254),

- d) zezwolenie na przejazd pojazdu, z ładunkiem lub bez ładunku, o masie, naciskach osi lub wymiarach przekraczających wielkości określone w odrębnych przepisach,
 - e) dokumenty wymagane przy przewozie zwierząt,
 - f) dokumenty wymagane przy przewozie odpadów,
 - g) certyfikat potwierdzający spełnienie przez pojazd odpowiednich wymogów bezpieczeństwa lub warunków dopuszczenia do ruchu, jeżeli jest wymagany;
- 4) w międzynarodowym transporcie drogowym - świadectwo kierowcy, jeżeli jest wymagane.
 - 5) urządzenie, o którym mowa w art. 13i ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, jeżeli jest wymagane.
- 1a. (uchylony).
 - 1b. Podczas przejazdu wykonywanego w ramach transportu drogowego przez zagranicznego przewoźnika kierowca pojazdu samochodowego jest obowiązany ponadto mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu kontroli dowód uiszczenia opłaty, o której mowa w art. 43 ust. 1, jeżeli jest wymagana.
- 2. Podczas przewozu drogowego wykonywanego na potrzeby własne kontrolowany jest obowiązany mieć przy sobie i okazywać na żądanie uprawnionego organu kontroli, oprócz odpowiednich dokumentów wymaganych przy takim przewozie, określonych w ust. 1, wypis zaświadczenia, o którym mowa w art. 33 ust. 10.
 - 3. Przedsiębiorca lub podmiot, o którym mowa w art. 3 ust. 2, wykonujący przewozy na potrzeby własne, odpowiedzialni są za wyposażenie kierowcy wykonującego transport drogowy lub przewóz na potrzeby własne w wymagane dokumenty.
 - 4. Podczas przejazdu wykonywanego w ramach transportu drogowego kierowca taksówki jest obowiązany mieć przy sobie i okazać na żądanie licencję.
 - 5. Podmiot wykonujący przewozy drogowe lub przewóz, o którym mowa w art. 3 ust. 2, przechowuje przez okres jednego roku, licząc od dnia otrzymania, przekazane mu przez organy kontrolne dokumenty i protokoły z wyników kontroli przeprowadzonych na jego terenie lub podczas kontroli drogowej w zakresie czasu jazdy i czasu postoju, obowiązkowych przerw i czasu odpoczynku kierowców, wykonujących przewóz na jego rzecz.

Art. 90a.

- 1. Główny Inspektor Transportu Drogowego przekazuje do Komisji Europejskiej dane dotyczące przeprowadzonych kontroli:
 - 1) stanu technicznego pojazdów, co dwa lata, w terminie do 31 marca, po upływie okresu objętego sprawozdaniem, zgodnie z formularzem, o którym mowa w ust. 3;
 - 2) w zakresie, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 561/2006, zgodnie z formularzem, o którym mowa w art. 17 tego rozporządzenia, co dwa lata, w terminie do dnia 30 września roku następującego po zakończeniu dwuletniego okresu sprawozdawczego;
 - 3) przewozu drogowego towarów niebezpiecznych, corocznie, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, zgodnie z formularzem, o którym mowa w ust. 3.

2. Komendant Główny Policji, Komendant Główny Straży Granicznej, Szef Służby Celnej, oraz wojewódzki inspektor transportu drogowego, a w zakresie, o którym mowa w pkt 2, również Główny Inspektor Pracy, przekazują Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego zbiorczą informację dotyczącą kontroli:

- 1) stanu technicznego pojazdów - co dwa lata, w terminie do dnia 31 stycznia po upływie dwuletniego okresu objętego sprawozdaniem;
- 2) przestrzegania przepisów dotyczących czasu jazdy i czasu postoju pojazdu, obowiązkowych przerw oraz czasu odpoczynku kierowcy - co dwa lata, w terminie do dnia 31 lipca po upływie dwuletniego okresu objętego sprawozdaniem

- na odpowiednich formularzach.

[2a. Wojewódzki Inspektor Transportu Drogowego przekazuje Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w tym informacje uzyskane od innych organów kontrolnych na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych, corocznie, w terminie do dnia 31 stycznia.]

<2a. Wojewódzki Inspektor Transportu Drogowego przekazuje Głównemu Inspektorowi Transportu Drogowego informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 3, w tym informacje uzyskane od innych organów kontrolnych na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych.>

3. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy do przekazywania danych, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, uwzględniając zakres danych niezbędnych do przekazania Komisji Europejskiej na podstawie przepisów prawa wspólnotowego.
4. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy do przekazywania danych, o których mowa w ust. 2, uwzględniając zakres niezbędnych danych.

Art. 92.

1. Kto wykonuje przewóz drogowy lub inne czynności związane z tym przewozem, naruszając obowiązki lub warunki wynikające z przepisów ustawy lub przepisów:

[1) o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych,]

- 1a) o publicznym transporcie zbiorowym;
- 2) o czasie pracy kierowców,
- 3) o odpadach,
- 4) o ochronie zwierząt,
- 5) o ruchu drogowym oraz w zakresie ochrony środowiska, okresowych ograniczeń ruchu pojazdów na drogach lub zakazu ruchu niektórych ich rodzajów,
- 6) o bezpieczeństwie żywności i żywienia,
- 7) wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych,
- 8) wspólnotowych dotyczących przewozów drogowych

- podlega karze pieniężnej w wysokości od 50 złotych do 15.000 złotych.

2. Suma kar pieniężnych nałożonych podczas jednej kontroli nie może przekroczyć kwoty:

- 1) 15.000 złotych - w odniesieniu do kontroli drogowej;
- 2) 30.000 złotych - w odniesieniu do kontroli w przedsiębiorstwie.
3. Jeżeli czyn będący naruszeniem przepisów, o których mowa w ust. 1, wyczerpuje jednocześnie znamiona wykroczenia, stosuje się wyłącznie przepisy niniejszej ustawy.
4. Wykaz naruszeń obowiązków lub warunków, o których mowa w ust. 1, oraz wysokości kar pieniężnych za poszczególne naruszenia określa załącznik do ustawy.

ZAŁĄCZNIK⁽²⁰⁸⁾

Lp.	Wyszczególnienie naruszeń	Wysokość kary w zł
I	II	III
<u>Uwaga: lp. 1-5 pominięto</u>		
[6.	<i>WYKONYWANIE PRZEWOZU DROGOWEGO Z NARUSZENIEM PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH PRZEWOZU DROGOWEGO TOWARÓW NIEBEZPIECZNYCH</i>	
6.1.	<i>DOKUMENTY</i>	
6.1.1.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych z nieprawidłowo sporządzonym dokumentem przewozowym</i>	500
6.1.2.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego zaświadczenia ADR o ukończeniu szkolenia</i>	2.000
6.1.3.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych z nieprawidłowo sporządzoną instrukcją pisemną dla kierowcy</i>	100
6.1.4.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego świadectwa dopuszczenia pojazdu do przewozu niektórych towarów niebezpiecznych</i>	6.000
6.1.5.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego świadectwa dopuszczenia dla przedziału ładunkowego lub osłony</i>	2.000
6.1.6.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego zezwolenia na wykonywanie operacji transportowej</i>	6.000
6.1.7.	<i>Wykonywanie w miejscu publicznym lub na obszarze zabudowanym załadunku lub rozładunku towarów niebezpiecznych bez wymaganego specjalnego zezwolenia</i>	2.000
6.1.8.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego materiału promieniotwórczego bez wcześniejszego uzyskania zatwierdzenia przez właściwą władzę</i>	2.000

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

6.2.	<i>SPOSÓB PRZEWOZU</i>	
6.2.1.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego cysterną towarów niedopuszczonych do przewozu w cysternie</i>	6.000
6.2.2.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego luzem towarów niedopuszczonych do przewozu luzem</i>	6.000
6.2.3.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego w sztukach przesyłki towarów niedopuszczonych do przewozu w sztukach przesyłki</i>	6.000
6.2.4.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych z naruszeniem przepisów dotyczących zakazu ładowania razem</i>	3.000
6.2.5.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem z naruszeniem przepisów dotyczących rozmieszczania i mocowania ładunków</i>	800
6.2.6.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych z naruszeniem przepisów dotyczących dopuszczalnego stopnia napelnienia cysterny</i>	4.500
6.2.7.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego materiałów reagujących ze sobą niebezpiecznie, umieszczonych w sąsiadujących komorach cysterny</i>	5.000
6.2.8.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem zanieczyszczonym pozostałościami przewożonych uprzednio w sztukach przesyłki towarów niebezpiecznych</i>	1.500
6.2.9.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych w ilościach przekraczających ilości dozwolone</i>	2.000
6.2.10.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego niektórych towarów niebezpiecznych z naruszeniem wymaganych środków ostrożności przy ich przewozie razem z artykułami żywnościowymi, towarami konsumpcyjnymi lub karmą dla zwierząt</i>	1.000
6.2.11.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego produktów żywnościowych w cysternach używanych do przewozu materiałów niebezpiecznych bez zastosowania środków zapobiegających zagrożeniom zdrowia</i>	3.000
6.3.	<i>POJAZD</i>	
6.3.1.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych nieodpowiednim do takiego przewozu pojazdem, cysterną lub kontenerem</i>	3.000
6.3.2.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem bez wymaganych gaśnic lub wyposażonym w gaśnice niespełniające warunków określonych w umowie ADR</i>	500
6.3.3.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem</i>	

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

	<i>bez wymaganego wyposażenia awaryjnego - za każdy brakujący element</i>	100
6.3.4.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych w nieprawidłowo oznakowanym pojeździe lub zespole pojazdów, cysternie, pojeździe-baterii, kontenerze lub MEGC</i> <i>- wymaganą tablicą lub tablicami barwy pomarańczowej</i> <i>- wymaganą nalepką lub nalepkami</i> <i>- wymaganym znakiem lub znakami dla materiałów o podwyższonej temperaturze</i> <i>- wymaganym znakiem ostrzegającym o gazowaniu</i> <i>- wymaganym oznakowaniem punktu uziemiającego</i> <i>Wskazane kary podlegają sumowaniu</i>	800 400 200 200 200
6.3.5.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego pojazdem lub zespołem pojazdów, cysterną, pojazdem-baterią, kontenerem lub MEGC przeznaczoną do przewozu towarów niebezpiecznych z niezdjętymi lub z niezakrytymi tablicami barwy pomarańczowej lub nalepkami</i>	200
6.3.6.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych w cysternie, kontenerze-cysternie, MEGC i pojeździe-baterii bez wymaganego dodatkowego oznakowania określonego w części 6 umowy ADR naniesionego na tabliczce lub zbiorniku</i>	500
6.3.7.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych pojazdem nieodpowiadającym warunkom określonym w świadectwie dopuszczenia pojazdu lub warunkom określonym w części 9 umowy ADR</i>	2.000
6.3.8.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych w kontenerze niespełniającym wymagań określonych w części 6 i 7 umowy ADR</i>	2.000
6.3.9.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego cysterną lub kontenerem do przewozu luzem z pozostałościami towaru niebezpiecznego na ich zewnętrznej powierzchni</i>	1.000
6.4.	OPAKOWANIE	
6.4.1.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych bez wymaganego opakowania, w niewłaściwym opakowaniu lub w opakowaniu niespełniającym wymagań umowy ADR</i>	3.000
6.4.2.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towaru niebezpiecznego bez wymaganego oznakowania sztuki przesyłki lub sztuk przesyłek:</i> <i>- brak wymaganego numeru rozpoznawczego materiału UN</i>	1.000

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

	- brak wymaganej nalepki lub nalepek	500
	- brak innego wymaganego oznakowania	500
	<i>Wskazane kary podlegają sumowaniu odrębnie dla każdego towaru</i>	500
6.4.3.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych z naruszeniem przepisów dotyczących pakowania razem do sztuki przesyłki</i>	3.000
6.5.	INNE NARUSZENIA	
6.5.1.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towaru niebezpiecznego nieprawidłowo sklasyfikowanego</i>	6.000
6.5.2.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych niedopuszczonych do przewozu</i>	10.000
6.5.3.	<i>Niewyznaczenie, przez przedsiębiorcę lub inny podmiot wykonujący przewóz towarów niebezpiecznych lub związany z nim załadunek lub rozładunek, doradcy do spraw bezpieczeństwa w transporcie towarów niebezpiecznych</i>	5.000
6.5.4.	<i>Nieprzesłanie wojewodzie w ustawowo określonym terminie rocznego sprawozdania z działalności przedsiębiorcy lub innego podmiotu wykonującego przewóz drogowy towarów niebezpiecznych lub związanego z tym przewozem załadunku lub rozładunku</i>	5.000
6.5.5.	<i>Nieprzeszkolenie osób innych niż kierowcy zatrudnionych przy przewozie towarów niebezpiecznych lub czynnościach związanych z tym przewozem, w tym przy załadunku lub rozładunku</i>	5.000
6.5.6.	<i>Niesporządzenie lub niewłaściwe sporządzenie planu ochrony w zakresie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych</i>	5.000
6.5.7.	<i>Wykonywanie załadunku lub rozładunku towaru niebezpiecznego w miejscu publicznym lub poza obszarem zabudowanym, bez wymaganego powiadomienia właściwych władz</i>	1.000
6.5.8.	<i>Wykonywanie przewozu drogowego towarów niebezpiecznych przy użyciu dużego kontenera, niezdatnego do użytku z powodu istotnych wad elementów konstrukcyjnych</i>	1.000
6.5.9.	<i>Postój pojazdu przewożącego towary niebezpieczne bez wymaganego nadzoru</i>	800
6.5.10.	<i>Postój pojazdu przewożącego towary niebezpieczne bez zabezpieczenia hamulcem postojowym</i>	500
6.5.11.	<i>Używanie ognia lub nieosłoniętego płomienia w pojazdach przewożących towary niebezpieczne klasy 1, a także w ich pobliżu oraz podczas załadunku lub rozładunku tych towarów</i>	2.000

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◇ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

6.5.12.	<i>Naruszenie przepisów dotyczących załadunku lub rozładunku towaru niebezpiecznego klasy 1 w miejscu publicznym na pojazdy lub z pojazdów, które znajdują się w odległości mniejszej niż 50 m</i>	1.000
6.5.13.	<i>Przewóz w jednostce transportowej przewożącej towary niebezpieczne pasażerów innych niż załoga pojazdu</i>	500
6.5.14.	<i>Naruszenie przepisów zakazu palenia, w trakcie manipulowania ładunkiem lub wykonywania czynności ładunkowych towarów niebezpiecznych, w pobliżu, jak i wewnątrz pojazdu lub kontenera</i>	500
6.5.15.	<i>Nieuzasadnione utrzymywanie pracy silnika pojazdu w czasie załadunku lub rozładunku towaru niebezpiecznego</i>	1.000J
<u>Uwaga: lp. 7-13 pominięto</u>		

USTAWA z dnia 21 czerwca 2002 r. O MATERIAŁACH WYBUCHOWYCH PRZEZNACZONYCH DO UŻYTKU CYWILNEGO (Dz. U. Nr 117, poz. 1007, z późn. zm.)

Art. 23.

1. Materiały wybuchowe przeznaczone do użytku cywilnego, zaliczone do klasy 1 materiałów niebezpiecznych, wymienione w załączniku A, mogą być przemieszczane tylko na zasadach określonych w niniejszym rozdziale, z zastrzeżeniem ust. 1a.

1a. Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do wyrobów pirotechnicznych.

[2. Przepis ust. 1 nie narusza zasad przewozu materiałów niebezpiecznych poszczególnymi rodzajami środków transportu, określonych w przepisach:

- *Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (ICAO - Dz. U. z 1959 r. Nr 35, poz. 212 i 214, z późn. zm.), ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. - Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112, z późn. zm.),*
- *Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r., ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych,*
- *Regulaminu międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), stanowiącego Aneks I do Przepisów ujednoliconych o umowie międzynarodowego przewozu towarów kolejami (CIM), będących załącznikiem B do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF), sporządzonej w Bernie dnia 9 maja 1980 r. (Dz. U. z 1985 r. Nr 34, poz. 158 i 159, z 1997 r. Nr 37, poz. 225 i 226 oraz z 1998 r. Nr 33, poz. 177 i 178), ustawy z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie kolejną towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 97, poz. 962),*

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◇ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- *Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, sporządzonej w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318, 319, 320 i 321 oraz z 1986 r. Nr 35, poz. 177), ustawy z dnia 18 września 2001 r. - Kodeks morski (Dz. U. Nr 138, poz. 1545, z późn. zm.) oraz ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. Nr 109, poz. 1156, z późn. zm.),*
- *ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43, z późn. zm.),*

ani zasad transportu podlegającego obowiązkowej ochronie na podstawie przepisów ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. Nr 114, poz. 740, z późn. zm.).]

<2. Przepis ust. 1 nie narusza zasad przewozu materiałów niebezpiecznych poszczególnymi rodzajami środków transportu, określonych w przepisach:

- **Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym, podpisanej w Chicago dnia 7 grudnia 1944 r. (ICAO – Dz. U. z 1959 r. Nr 35, poz. 212 i 214, z późn. zm.), ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.),**
- **Umowy europejskiej dotyczącej międzynarodowego przewozu drogowego towarów niebezpiecznych (ADR), sporządzonej w Genewie dnia 30 września 1957 r. (Dz. U. z 2011 r. Nr 110, poz. 641),**
- **Regulaminu międzynarodowego przewozu kolejami towarów niebezpiecznych (RID), stanowiący załącznik C do Konwencji o międzynarodowym przewozie kolejami (COTIF), sporządzonej w Bernie dnia 9 maja 1980 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 100, poz. 674 i 675, z 2009 r. Nr 167, poz. 1318 oraz z 2011 r. Nr 137, poz. 804 i 805),**
- **Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, sporządzonej w Londynie dnia 1 listopada 1974 r. (Dz. U. z 1984 r. Nr 61, poz. 318 i 319, z późn. zm.), ustawy z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. z 2009 r. Nr 217, poz. 1689, z 2010 r. Nr 127, poz. 897 oraz z 2011 r. Nr 80, poz. 432) oraz ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 693, z późn. zm.),**
- **ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857, z późn. zm.),**
- **ustawy z dnia 28 lipca 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr ..., poz. ...),**

ani zasad transportu podlegającego obowiązkowej ochronie na podstawie przepisów ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2005 r. Nr 145, poz. 1221, z późn. zm.).>

Art. 62e.

1. Wyroby pirotechniczne wprowadzane do obrotu podlegają kontroli w zakresie spełniania przez nie zasadniczych wymagań.
2. Kontrolę spełniania przez wyroby pirotechniczne wprowadzane do obrotu zasadniczych wymagań prowadzą:

- 1) wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej - w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas 1-4,
 - 2) inspektorzy pracy - w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas T1, T2, P1 i P2.
- [3. Kontrolę bezpieczeństwa przewozu drogowego wyrobów pirotechnicznych przeprowadza się na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671, z późn. zm.).]
- <3. Kontrolę bezpieczeństwa przewozu wyrobów pirotechnicznych przeprowadza się na zasadach określonych w ustawie z dnia 28 lipca 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych.>**
- [4. Kontrolę bezpieczeństwa przewozu kolejną wyrobów pirotechnicznych przeprowadza się na zasadach określonych w ustawie z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie kolejną towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 97, poz. 962, z 2005 r. Nr 141, poz. 1184, z 2006 r. Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238).]
5. Właściwy komendant powiatowy (miejski) Policji lub komendant straży gminnej (miejskiej) jest obowiązany do zapewnienia pomocy organom, o których mowa w ust. 2, w toku wykonywania czynności kontrolnych.
 6. Postępowania w sprawach dotyczących wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu niespełniających zasadniczych wymagań prowadzą:
 - 1) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas 1-4,
 - 2) okręgowi inspektorzy pracy - w zakresie wyrobów pirotechnicznych klas T1, T2, P1 i P2.
 7. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów sporządza corocznie, za poprzedni rok kalendarzowy, informację o prowadzonych działaniach w zakresie kontroli wyrobów pirotechnicznych wprowadzanych do obrotu i przekazuje ją Komisji Europejskiej.

USTAWA z dnia 30 sierpnia 2002 r. O SYSTEMIE OCENY ZGODNOŚCI (Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935 oraz z 2011 r. Nr 102, poz. 586)

Art. 1.

1. Ustawa określa:

- 1) zasady funkcjonowania systemu oceny zgodności z zasadniczymi i szczegółowymi wymaganiami dotyczącymi wyrobów;
- 2) szczegółowe warunki i tryb udzielania akredytacji;
- 3) zasady i tryb autoryzacji jednostek certyfikujących i kontrolujących oraz laboratoriów, a także sposób zgłaszania Komisji Europejskiej i państwom członkowskim Unii Europejskiej autoryzowanych jednostek i laboratoriów;
- 4) zadania Polskiego Centrum Akredytacji jako krajowej jednostki akredytującej w rozumieniu art. 2 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiającego wymagania w zakresie akredytacji i

nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu i uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 339/93 (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 30), zwanego dalej "rozporządzeniem (WE) nr 765/2008";

- 5) zasady działania systemu kontroli wyrobów zgodnie z ramami nadzoru rynku ustanowionymi w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008.
2. Przepisów ustawy nie stosuje się do wyrobów medycznych, wyposażenia wyrobów medycznych, wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro, wyposażenia wyrobów medycznych do diagnostyki in vitro oraz aktywnych wyrobów medycznych do implantacji, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych (Dz. U. Nr 107, poz. 679), z zastrzeżeniem art. 24 i 25 ustawy z dnia 20 maja 2010 r. o wyrobach medycznych.
- 2a. (uchylony).
3. Przepisów art. 7, art. 13 ust. 1 i 2, art. 40, art. 40b-40k, art. 41-41c i art. 45-47c nie stosuje się do wyrobów budowlanych w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych (Dz. U. Nr 92, poz. 881, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz z 2010 r. Nr 114, poz. 760). Ilekroć w przepisach ustawy jest mowa o zasadniczych wymaganiach, w przypadku wyrobów budowlanych należy przez to rozumieć wymagania podstawowe, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2006 r. Nr 156, poz. 1118, z późn. zm.²⁾).
- 3a. System kontroli wyrobów obejmuje:
- 1) kontrolę spełniania przez wyroby zasadniczych, szczegółowych lub innych wymagań;
 - 2) postępowanie w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z zasadniczymi, szczegółowymi lub innymi wymaganiami.
4. Do oceny zgodności wyrobów będących wyposażeniem morskim w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o wyposażeniu morskim (Dz. U. Nr 93, poz. 899), akredytacji, autoryzacji oraz notyfikacji, kontroli spełniania przez wyposażenie morskie wymagań i postępowania w zakresie wyposażenia morskiego niezgodnego z wymaganiami stosuje się odpowiednio przepisy art. 4, art. 5 pkt 1, 2, 4-13 i 15-17, art. 6 ust. 3, art. 15-36 i art. 38-44 ustawy, z zastrzeżeniem zmian wynikających z ustawy o wyposażeniu morskim.
- <5. Kontrola ciśnieniowych urządzeń transportowych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 28 lipca 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr ..., poz. ...) prowadzona jest zgodnie z przepisami tej ustawy, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów rozdziału 6 ustawy.>**

Art. 39a.

1. Prezes UOKiK prowadzi rejestr.
2. W rejestrze są gromadzone w szczególności:
 - 1) dane umożliwiające identyfikację wyrobu;
 - 2) informacje o:
 - a) rodzaju i zakresie niezgodności wyrobu z zasadniczymi, szczegółowymi lub innymi wymaganiami,

- b) środkach, jakie zastosowano w odniesieniu do wyrobu niezgodnego z zasadniczymi, szczegółowymi lub innymi wymaganiami,
 - c) zagrożeniach, jakie może spowodować wyrób niezgodny z zasadniczymi lub szczegółowymi wymaganiami, wraz z określeniem tych zagrożeń.
3. Prezes UOKiK dokonuje wpisów do rejestru w przypadku wydania decyzji ostatecznych, o których mowa w:
- 1) art. 41c ust. 3;
 - 2) art. 30 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2, art. 31 ust. 1 pkt 2 i 3 i ust. 2 oraz art. 31a ust. 3 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych;
 - [3) art. 19p ust. 4 i 5 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych.]*
- <3) art. 95 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 28 lipca 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych.>**
4. Prezes UOKiK, na wniosek organu wyspecjalizowanego lub z urzędu, usuwa wpis z rejestru, w przypadku gdy:
- 1) osoba wprowadzająca wyrób do obrotu lub oddająca go do użytku wykaże, że wykonała decyzję, o której mowa w art. 41c ust. 3; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od dnia przedstawienia odpowiednich informacji;
 - 2) osoba wprowadzająca wyrób do obrotu lub oddająca go do użytku nie podejmie działań, o których mowa w pkt 1; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy od dnia przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 41c ust. 10.
- 4a. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do wyrobów budowlanych w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych, z tym że terminy usunięcia wpisu liczy się od dnia, w których stały się ostateczne decyzje, o których mowa w ust. 3 pkt 2.
- 4b. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio do ciśnieniowych urządzeń transportowych w rozumieniu ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych.
5. Informacje zawarte w rejestrze są publicznie dostępne.
6. Prezes UOKiK może w każdym czasie podać do publicznej wiadomości informacje zawarte w rejestrze.
7. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób prowadzenia rejestru, mając na względzie w szczególności zapewnienie prawidłowości działania rejestru.

USTAWA z dnia 28 marca 2003 r. O TRANSPORCIE KOLEJOWYM (Dz. U. z 2007 r. Nr 16, poz. 94, z późn. zm.)

Art. 13.

- 1. Do zadań Prezesa UTK, w zakresie regulacji transportu kolejowego, należy:
 - 1) zatwierdzanie i koordynowanie opłat za korzystanie z przyznaných tras pociągów infrastruktury kolejowej pod względem zgodności z zasadami ustalania tych opłat;

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

- 2) nadzór nad zapewnieniem niedyskryminującego dostępu przewoźników kolejowych do infrastruktury kolejowej, w tym przewoźników mających siedzibę w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej;
 - 3) nadzór nad równoprawnym traktowaniem przez zarządców wszystkich przewoźników kolejowych, w szczególności w zakresie rozpatrywania wniosków o udostępnienie tras pociągów i naliczania opłat;
 - 4) nadzór nad poprawnością ustalania przez zarządcę opłat podstawowych za korzystanie z infrastruktury kolejowej oraz opłat dodatkowych za świadczenie usług dodatkowych;
 - 5) rozpatrywanie skarg przewoźników kolejowych dotyczących:
 - a) regulaminu, o którym mowa w art. 32,
 - b) przydzielania tras pociągów i opłat za korzystanie z infrastruktury kolejowej;
 - 6) zbieranie i analizowanie informacji dotyczących rynku przewozów kolejowych;
 - 7) współdziałanie z właściwymi organami w zakresie:
 - a) przeciwdziałania stosowaniu praktyk monopolistycznych przez zarządców i przewoźników kolejowych,
 - b) koordynowania funkcjonowania rynku transportu kolejowego;
 - 8) nakładanie kar pieniężnych na zasadach określonych w ustawie;
 - 9) wydawanie decyzji w sprawie otwartego dostępu;
 - 10) rozpatrywanie spraw dotyczących pasażerskich przewozów okazjonalnych.
2. Do zadań Prezesa UTK, w zakresie nadzoru technicznego nad eksploatacją linii kolejowych i bezpieczeństwem ruchu kolejowego, należy:
- 1) wydawanie, przedłużanie, zmiana i cofanie autoryzacji bezpieczeństwa, certyfikatów bezpieczeństwa i świadectw bezpieczeństwa, o których mowa w art. 18, oraz prowadzenie rejestrów tych dokumentów;
 - 1a) kontrola spełniania warunków i wymagań zawartych w autoryzacjach bezpieczeństwa, certyfikatach bezpieczeństwa i świadectwach bezpieczeństwa oraz kontrola zgodności działania zarządców i przewoźników kolejowych z przepisami prawa wspólnotowego i prawa krajowego w zakresie bezpieczeństwa;
 - 1b) zezwalanie na dopuszczenie do eksploatacji nowego lub znacznie zmodyfikowanego taboru kolejowego, nieobjętego jeszcze Technicznymi Specyfikacjami Interoperacyjności, zwanymi dalej "TSI";
 - 1c) wydawanie, przedłużanie ważności, zawieszanie i cofanie licencji maszynisty, aktualizowanie danych zawartych w licencji, wydawanie wtórników licencji oraz prowadzenie rejestru tych dokumentów;
 - 2) wydawanie świadectw dopuszczenia do eksploatacji typu budowli i urządzeń przeznaczonych do prowadzenia ruchu kolejowego oraz świadectw dopuszczenia do eksploatacji typu pojazdu kolejowego oraz prowadzenie rejestru tych świadectw;
 - 3) kontrola spełniania przez zarządców, przewoźników kolejowych oraz użytkowników bocznic kolejowych obowiązków w zakresie bezpieczeństwa transportu kolejowego, a w szczególności:
 - a) zasad prowadzenia ruchu kolejowego i sygnalizacji, o których mowa w art. 17 ust. 7,

- b) warunków technicznych eksploatacji pojazdów kolejowych, o których mowa w art. 20, w tym ważności świadectw sprawności technicznej, o których mowa w art. 24, i dokumentów, które powinny znajdować się w pojeździe kolejowym będącym w ruchu, o których mowa w art. 25,
- c) warunków, jakie powinni spełniać maszyniści, osoby zatrudnione na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego, prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych oraz pojazdów kolejowych metra, o których mowa w art. 22-22d,
 - [d) zasad uzyskiwania uprawnień i wykonywania obowiązków doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych koleją, o których mowa w art. 27 i 28;]*
- 4) nadzór nad zachowaniem zasad bezpieczeństwa w transporcie kolejowym oraz prawidłowym utrzymaniem i eksploatacją linii kolejowych oraz bocznic kolejowych;
 - [5) nadzór nad bezpieczeństwem przewozu koleją towarów niebezpiecznych;]*
 - <5) kontrola bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych;>**
 - [6) powoływanie komisji i nadawanie uprawnień doradcom do spraw bezpieczeństwa przewozu koleją towarów niebezpiecznych;]*
 - 7) (uchylony);
 - 8) monitorowanie, promowanie, wprowadzanie w życie oraz rozszerzanie zakresu regulacji bezpieczeństwa, łącznie z systemem krajowych zasad bezpieczeństwa;
 - 9) prowadzenie krajowego rejestru pojazdów kolejowych;
 - 10) analiza raportów w sprawie bezpieczeństwa, o których mowa w art. 17a ust. 4.
- 3. Obowiązek uzyskania świadectw, o których mowa w ust. 2 pkt 2, nie dotyczy urządzeń technicznych podlegających przepisom o dozorcze technicznym.
- 4. Prezes UTK jest uprawniony do kontroli przestrzegania przepisów i realizacji decyzji oraz postanowień z zakresu kolejnictwa.
 - 4a. Prezes UTK jest właściwy do rozpatrywania skarg w sprawach, o których mowa w art. 22b ust. 4.
 - 5. Prezes UTK zatwierdza opracowane przez zarządców, przewoźników kolejowych oraz użytkowników bocznic kolejowych przepisy wewnętrzne, o których mowa w art. 19.
 - 6. W przypadku stwierdzenia naruszenia przepisów, decyzji lub postanowień z zakresu kolejnictwa Prezes UTK wydaje decyzję określającą zakres naruszenia oraz termin usunięcia nieprawidłowości.
 - 6a. W zakresie regulacji transportu kolejowego Prezes UTK wydaje, na wniosek lub z urzędu decyzje, którym może w całości lub w części nadać rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli wymaga tego interes społeczny lub wyjątkowo ważny interes strony.
 - 7. Prezes UTK przedstawia corocznie, w terminie do końca lipca, ministrowi właściwemu do spraw transportu ocenę funkcjonowania rynku transportu kolejowego i stanu bezpieczeństwa ruchu kolejowego.
 - 7a. Prezes UTK, w związku z zadaniami określonymi w ust. 1 pkt 6 i ust. 7, może żądać od zarządców i przewoźników kolejowych udzielenia informacji dla celów kontroli i monitorowania rynku transportu kolejowego. Informacje powinny być udzielone bez zbędnej zwłoki.

- 7b. Prezes UTK, w terminie 30 dni, zgłasza Agencji każde wydanie, przedłużenie, zmianę lub cofnięcie autoryzacji bezpieczeństwa i certyfikatów bezpieczeństwa. Zgłoszenie powinno zawierać nazwę i adres przewoźnika kolejowego lub zarządcy, datę wystawienia, zakres i ważność autoryzacji bezpieczeństwa lub certyfikatu bezpieczeństwa, a w przypadku cofnięcia - także jego przyczyny.
8. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, tryb wykonywania kontroli przez Prezesa UTK w ramach wykonywanego nadzoru, mając na uwadze skuteczność kontroli oraz właściwe wykorzystanie jej wyników.

Art. 14.

1. Prezes UTK nakazuje, w drodze decyzji, usunięcie nieprawidłowości w określonym terminie w razie stwierdzenia naruszenia przepisów dotyczących obowiązków zarządców, przewoźników kolejowych oraz użytkowników bocznic kolejowych w zakresie bezpieczeństwa transportu kolejowego, w szczególności:
- 1) zasad prowadzenia ruchu kolejowego i sygnalizacji, o których mowa w art. 17 ust. 7;
 - 2) warunków technicznych eksploatacji pojazdów kolejowych, o których mowa w art. 20, w tym ważności świadectw sprawności technicznej, o których mowa w art. 24, i dokumentów, które powinny znajdować się w pojeździe kolejowym będącym w ruchu, o których mowa w art. 25;
 - 3) warunków, jakie powinni spełniać maszyniści, osoby zatrudnione na stanowiskach bezpośrednio związanych z prowadzeniem i bezpieczeństwem ruchu kolejowego, prowadzeniem określonych rodzajów pojazdów kolejowych oraz pojazdów kolejowych metra, o których mowa w art. 22-22d;
- [4) zasad uzyskiwania uprawnień i wykonywania obowiązków doradcy do spraw bezpieczeństwa przewozu towarów niebezpiecznych koleją.]*
2. Prezes UTK, w drodze decyzji:
- 1) wstrzymuje ruch kolejowy lub wprowadza jego ograniczenia na linii kolejowej lub jej odcinku albo na bocznicie kolejowej w razie stwierdzenia zagrożenia bezpieczeństwa ruchu kolejowego lub bezpieczeństwa przewozu osób i rzeczy;
 - 2) wyłącza z eksploatacji pojazd kolejowy lub ogranicza jego eksploatację, gdy nie spełnia on wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 20, art. 23 ust. 4 pkt 1 i art. 24 ust. 5.
3. Decyzje Prezesa UTK, o których mowa w ust. 2, podlegają natychmiastowej wykonalności.
4. Do postępowania przed Prezesem UTK stosuje się, z zastrzeżeniem ust. 5 i 6, przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.
5. Od decyzji wydanych przez Prezesa UTK rozstrzygających co do istoty w sprawach, o których mowa w art. 33 ust. 8 oraz art. 66 ust. 1-3, przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - sądu ochrony konkurencji i konsumentów, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.
6. Do postanowień wydanych przez Prezesa UTK w sprawach, o których mowa w art. 33 ust. 8 oraz art. 66 ust. 1-3, na które służy zażalenie, przepis ust. 5 stosuje się odpowiednio, z tym że zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

7. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji lub zażalenia na postanowienie Prezesa UTK, o których mowa w ust. 5 i 6, toczy się według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach gospodarczych.

USTAWA z dnia 16 listopada 2006 r. O OPŁACIE SKARBOWEJ (Dz. U. Nr 225, poz. 1635, z późn. zm.)

ZAŁĄCZNIK

WYKAZ PRZEDMIOTÓW OPŁATY SKARBOWEJ, STAWKI TEJ OPŁATY ORAZ ZWOLNIENIA

Część	Przedmiot opłaty skarbowej	Stawka	Zwolnienia
1	2	3	4
I.	Dokonanie czynności urzędowej		
	<u>pkt pominięto</u>		
II.	Wydanie zaświadczenia		
	1. Zaświadczenia, w tym również odpisy dokumentów, wydawane przez urzędy stanu cywilnego oraz archiwa państwowe:		1) odpis wydawany z akt stanu cywilnego, dotyczący obywateli polskich przebywających za granicą, przeznaczony wyłącznie na potrzeby polskich przedstawicielstw dyplomatycznych lub urzędów konsularnych 2) odpisy skrócone: a) wydawane w sprawach dokumentów stwierdzających tożsamość b) wydawane bezpośrednio po sporządzeniu aktu stanu cywilnego - w liczbie 3 egzemplarzy; zwolnienie to przysługuje również cudzoziemcom, którym udzielono zezwolenia na osiedlenie się lub nadano status uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, oraz obywatelom tych państw obcych, z którymi

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

			Rzeczpospolita Polska zawarła odpowiednie porozumienia 3) odpisy zupełne wydawane w sprawach dokumentów paszportowych
	1) zaświadczenie stwierdzające, że obywatel polski lub zamieszkały na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej cudzoziemiec niemający obywatelstwa żadnego państwa, zgodnie z prawem polskim, może zawrzeć małżeństwo za granicą	38 zł	
	2) odpis zupełny aktu stanu cywilnego	33 zł	
	3) odpis skrócony aktu stanu cywilnego	22 zł	
	4) zaświadczenie o dokonanych w księgach stanu cywilnego wpisach lub o ich braku oraz zaświadczenie o zaginięciu lub zniszczeniu księgi stanu cywilnego	24 zł	
	5) pozostałe zaświadczenia	26 zł	
	2. Pełny odpis przetworzonych danych osobowych ze zbiorów meldunkowych, zbioru PESEL oraz ewidencji wydanych i unieważnionych dowodów osobistych	17 zł	
	3. Zaświadczenie wydawane przez wojskowego komendanta uzupełnień, stwierdzające odbycie służby wojskowej przez osoby stale przebywające za granicą	46 zł	
	4. Poświadczenie zgodności duplikatu, odpisu, wyciągu, wypisu lub kopii, dokonane przez organy administracji rządowej lub samorządowej lub archiwum państwowe, od każdej pełnej lub zaczętej strony	5 zł	poświadczenie zgodności odpisu, kopii lub wyciągu z pełnomocnictwa niepodlegającego opłacie skarbowej lub od niej zwolnionego

Objaśnienie oznaczeń: *[] kursywa – tekst usunięty przez Sejm*

◊ druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

	5. Legalizacja dokumentu	26 zł	
	6. Wydanie Apostille, o której mowa w Konwencji znoszącej wymóg legalizacji zagranicznych dokumentów urzędowych, sporządzonej w Hadze dnia 5 października 1961 r. (Dz. U. z 2005 r. Nr 112, poz. 938)	60 zł	
	7. Poświadczenie własnoręczności podpisu	9 zł	
	8. Zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach lub stwierdzające stan zaległości - od każdego egzemplarza	21 zł	
	[9. Świadczenie dopuszczenia pojazdu do przewozu niektórych materiałów niebezpiecznych i świadectwo dla środków transportu przeznaczonych do przewozu szybko psujących się artykułów żywnościowych] <9. Świadczenie dla środków transportu przeznaczonych do przewozu szybko psujących się artykułów żywnościowych.>	132 zł	
	pkt-y 10-21 część II i IV pominięto		

USTAWA z dnia 13 kwietnia 2007 r. O ZAPOBIEGANIU SZKODOM W ŚRODOWISKU I ICH NAPRAWIE (Dz. U. Nr 75, poz. 493, z późn. zm.)

Art. 3.

1. Do działalności stwarzającej ryzyko szkody w środowisku zalicza się:

- 1) z zakresu ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2005 r. Nr 236, poz. 2008 oraz z 2006 r. Nr 144, poz. 1042) -

- działalność w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, wymagającą uzyskania zezwolenia;
- 2) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2006 r. Nr 129, poz. 902, z późn. zm.) - eksploatację instalacji wymagającą uzyskania:
 - a) pozwolenia zintegrowanego,
 - b) pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza;
 - 3) z zakresu ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 251):
 - a) działalność w zakresie odzysku lub unieszkodliwiania odpadów wymagającą uzyskania zezwolenia,
 - b) działalność w zakresie zbierania odpadów oraz działalność w zakresie transportu odpadów wymagającą uzyskania zezwolenia,
 - c) działalność zwolnioną z obowiązku uzyskania odrębnego zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie odzysku, unieszkodliwiania, zbierania lub transportu odpadów na podstawie art. 31 tej ustawy,
 - d) działalność wymagającą zgłoszenia do rejestru na podstawie art. 33 ust. 5 tej ustawy;
 - 4) z zakresu ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.) - wymagające uzyskania pozwolenia wodnoprawnego:
 - a) wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi,
 - b) pobór oraz odprowadzanie wód powierzchniowych lub podziemnych,
 - c) retencjonowanie śródlądowych wód powierzchniowych;
 - 5) z zakresu ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2007 r. Nr 36, poz. 233) - zamknięte użycie GMO oraz zamierzone uwolnienie GMO do środowiska, w tym wprowadzanie produktów GMO do obrotu;
 - 6) z zakresu rozporządzenia Rady nr 259/93 z dnia 1 lutego 1993 r. w sprawie nadzoru i kontroli przesyłania odpadów w obrębie, do Wspólnoty Europejskiej oraz poza jej obszar (Dz. Urz. WE L 30 z 06.02.1993, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 176) - międzynarodowy obrót odpadami;
 - 7) z zakresu ustawy z dnia 10 lipca 2008 r. o odpadach wydobywczych (Dz. U. Nr 138, poz. 865) - gospodarowanie odpadami wydobywczymi na podstawie zezwolenia na prowadzenie obiektu unieszkodliwiania odpadów wydobywczych.
2. Do działalności stwarzającej ryzyko szkody w środowisku zalicza się również:
- 1) produkcję, wykorzystanie, przechowywanie, przetwarzanie, składowanie, uwalnianie do środowiska oraz transport:
 - a) substancji niebezpiecznych i mieszanin niebezpiecznych lub substancji stwarzających zagrożenie i mieszanin stwarzających zagrożenie w rozumieniu przepisów o substancjach chemicznych i ich mieszaninach,
 - b) środków ochrony roślin w rozumieniu ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o ochronie roślin (Dz. U. z 2004 r. Nr 11, poz. 94, z późn. zm.),

- c) produktów biobójczych w rozumieniu ustawy z dnia 13 września 2002 r. o produktach biobójczych (Dz. U. z 2007 r. Nr 39, poz. 252);
- 2) transport:
- [a) towarów niebezpiecznych w rozumieniu ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671, z późn. zm.),]*
- <a) towarów niebezpiecznych w rozumieniu ustawy z dnia 28 lipca 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr ..., poz. ...),>**
- [b) towarów niebezpiecznych w rozumieniu ustawy z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie kolejną towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 97, poz. 962, z 2005 r. Nr 141, poz. 1184 oraz z 2006 r. Nr 249, poz. 1834),]*
- c) materiałów niebezpiecznych w rozumieniu ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2006 r. Nr 99, poz. 693),
- [d) materiałów niebezpiecznych w rozumieniu ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 857).]*

USTAWA z dnia 4 marca 2010 r. O ŚWIADCZENIU USŁUG NA TERYTORIUM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ (Dz. U. Nr 47, poz. 278 oraz z 2011 r. Nr 112, poz. 654)

Art. 3.

1. Przepisów ustawy nie stosuje się do świadczenia usług, o których mowa w:

(pkt. 1-23 pominięto)

[24) ustawie z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie kolejną towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 97, poz. 962, z 2005 r. Nr 141, poz. 1184, z 2006 r. Nr 249, poz. 1834 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1238), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie prowadzenia kursów początkowych i doskonalących dla doradców do spraw bezpieczeństwa przewozu kolejną towarów niebezpiecznych;]

<24) w ustawie z dnia 28 lipca 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr ..., poz. ...), z wyłączeniem świadczenia usług w zakresie prowadzenia kursów;>

(pkt 25-32 pominięto)

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do usług świadczonych w zakresie:

- 1) regulowanym ustawami podatkowymi w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm.);
- 2) regulowanym przepisami celnymi oraz przepisami określającymi zasady przywozu i wywozu towarów do lub z Unii Europejskiej w zakresie realizowanym przez organy celne, w szczególności związanymi z realizacją polityki rolnej i handlowej.

3. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) usług finansowych świadczonych przez podmioty wykonujące działalność na rynku finansowym na podstawie przepisów wymienionych w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119, z późn. zm.);
 - 2) usług finansowych, takich jak usługi z zakresu działalności kredytowej, doradztwa inwestycyjnego, obsługi papierów wartościowych oraz innych usług finansowych, o których mowa w załączniku nr I do dyrektywy 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe (Dz. Urz. UE L 177 z 30.06.2006, str. 1, z późn. zm.), określającym wykaz rodzajów działalności podlegających wzajemnemu uznawaniu.
4. Przepisy ustawy nie wyłączają stosowania przepisów z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.

USTAWA z dnia 5 stycznia 2011 r. O KIERUJĄCYCH POJAZDAMI (Dz. U. Nr 30, poz. 151, Nr 92, poz. 530 i Nr 106, poz. 622)

Art. 125.

W ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. - Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

(pkt 1-7 pominięto)

8) w art. 80d:

a) w ust. 4:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

"2) opłata ewidencyjna, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2 i art. 150 ust. 1;"

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

"4) opłata ewidencyjna, o której mowa w art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 5, art. 16 ust. 1 i 5, art. 18 ust. 2, art. 28 ust. 8 i 9, art. 31 ust. 3, art. 33 ust. 2 pkt 1, art. 38 ust. 2 pkt 1, art. 58 ust. 2 pkt 1, art. 77 ust. 2 pkt 1, art. 85 ust. 8, art. 87 ust. 3 pkt 1, art. 97 ust. 3, art. 101 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 pkt 3, art. 102 ust. 2, art. 103 ust. 3, art. 109 ust. 1, 3 i 4, art. 110, art. 115 ust. 6, art. 117 ust. 3 pkt 1 i art. 124 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, a także w art. 39g ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, z późn. zm.)"

[b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

"6. Wysokość każdej opłaty ewidencyjnej, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2 i art. 150 ust. 1 ustawy, oraz w art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 5, art. 16 ust. 1 i 5, art. 18 ust. 2, art. 28 ust. 8 i 9, art. 31 ust. 3, art. 33 ust. 2 pkt 1, art. 38 ust. 2 pkt 1, art. 58 ust. 2 pkt 1, art. 77 ust. 2 pkt 1, art. 85 ust. 8, art. 87 ust. 3 pkt 1, art. 97 ust. 3, art. 101 ust. 1

pkt 3 oraz ust. 2 pkt 3, art. 102 ust. 2, art. 103 ust. 3, art. 109 ust. 1, 3 i 4, art. 110, art. 115 ust. 6, art. 117 ust. 3 pkt 1 i art. 124 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, a także w art. 39g ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, nie może przekroczyć równowartości w złotych 2 euro ustalonej przy zastosowaniu kursu średniego ustalonego przez Narodowy Bank Polski, w dniu wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 7.",

c) w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) wysokość opłaty ewidencyjnej, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2 i art. 150 ust. 1 ustawy, oraz w art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 5, art. 16 ust. 1 i 5, art. 18 ust. 2, art. 28 ust. 8 i 9, art. 31 ust. 3, art. 33 ust. 2 pkt 1, art. 38 ust. 2 pkt 1, art. 58 ust. 2 pkt 1, art. 77 ust. 2 pkt 1, art. 85 ust. 8, art. 87 ust. 3 pkt 1, art. 97 ust. 3, art. 101 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 pkt 3, art. 102 ust. 2, art. 103 ust. 3, art. 109 ust. 1, 3 i 4, art. 110, art. 115 ust. 6, art. 117 ust. 3 pkt 1 i art. 124 ust. 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, a także w art. 39g ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, oraz sposób jej wnoszenia;"]

<b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Wysokość każdej opłaty ewidencyjnej, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2 i art. 150 ust. 1 ustawy oraz w art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 5, art. 16 ust. 1 i 5, art. 18 ust. 2, art. 28 ust. 8 i 9, art. 31 ust. 3, art. 33 ust. 2 pkt 1, art. 38 ust. 2 pkt 1, art. 58 ust. 2 pkt 1, art. 77 ust. 2 pkt 1, art. 85 ust. 8, art. 87 ust. 3 pkt 1, art. 97 ust. 3, art. 101 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 pkt 3, art. 102 ust. 2, art. 103 ust. 3, art. 109 ust. 1, 3 i 4, art. 110, art. 115 ust. 6, art. 117 ust. 3 pkt 1 i art. 124 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, a także w art. 39g ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym i w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr ..., poz. ...), nie może przekroczyć równowartości w złotych 2 euro ustalonej przy zastosowaniu kursu średniego ustalonego przez Narodowy Bank Polski w dniu wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 7.”,

c) w ust. 7 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wysokość opłaty ewidencyjnej, o której mowa w art. 75 ust. 2, art. 77 ust. 3, art. 82 ust. 2 i art. 150 ust. 1 ustawy oraz w art. 10 ust. 1, art. 13 ust. 6, art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 5, art. 16 ust. 1 i 5, art. 18 ust. 2, art. 28 ust. 8 i 9, art. 31 ust. 3, art. 33 ust. 2 pkt 1, art. 38 ust. 2 pkt 1, art. 58 ust. 2 pkt 1, art. 77 ust. 2 pkt 1, art. 85 ust. 8, art. 87 ust. 3 pkt 1, art. 97 ust. 3, art. 101 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2 pkt 3, art. 102 ust. 2, art. 103 ust. 3, art. 109 ust. 1, 3 i 4, art. 110, art. 115 ust. 6, art. 117 ust. 3 pkt 1 i art. 124 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami, a także w art. 39g ust. 9 pkt 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym i w art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2011 r. o przewozie towarów niebezpiecznych, oraz sposób jej wnoszenia;>

9) w art. 97a dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

"2a. Świadectwo kwalifikacji zawodowej, potwierdzające ukończenie szkolenia okresowego w zakresie jednego z bloków programowych, wydane osobie o której mowa art. 39d ust. 6 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym stanowi podstawę do uzyskania wpisu, o którym mowa w ust. 1, w zakresie posiadanych kategorii prawa jazdy spośród kategorii C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D i D+E.";

10) w dziale IV:

a) tytuł otrzymuje brzmienie:

"Bezpieczeństwo ruchu drogowego",

b) uchyla się rozdział 1,

c) w art. 100a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. W ewidencji gromadzi się także dane o:

- 1) osobach nieposiadających uprawnień, które kierując pojazdem popełniły naruszenie, określone w przepisach wydanych na podstawie art. 105 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami;
- 2) instruktorach i wykładowcach prowadzących szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami lub pozwolenia na kierowanie tramwajem;
- 3) egzaminatorach osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami lub pozwolenia na kierowanie tramwajem;
- 4) ośrodkach szkolenia kierowców i innych jednostkach prowadzących szkolenie osób ubiegających się o uzyskanie uprawnień do kierowania pojazdami lub pozwolenia na kierowanie tramwajem;
- 5) lekarzach uprawnionych do przeprowadzania badań lekarskich w celu ustalenia istnienia lub braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem;
- 6) pracowniach psychologicznych wykonujących badania psychologiczne w zakresie psychologii transportu;
- 7) psychologach uprawnionych do wykonywania badań psychologicznych w zakresie psychologii transportu;
- 8) ośrodkach doskonalenia techniki jazdy;
- 9) instruktorach techniki jazdy;
- 10) ośrodkach egzaminacyjnych."

d) art. 100b otrzymuje brzmienie:

"Art. 100b. 1. W ewidencji gromadzi się następujące dane o osobach, o których mowa w art. 100a ust. 2 i ust. 3 pkt 1:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL - serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę państwa, które wydało ten dokument;

- 4) adres zamieszkania;
- 5) rodzaj oraz zakres uzyskanego uprawnienia;
- 6) datę uzyskania pierwszego uprawnienia, a w przypadku jego cofnięcia - także datę ponownego uzyskania uprawnienia;
- 7) datę ważności uprawnienia;
- 8) numer dokumentu stwierdzającego uprawnienie;
- 9) ograniczenia dotyczące uprawnienia;
- 10) nazwę organu, który wydał dokument stwierdzający uprawnienie;
- 11) dotyczące:
 - a) zatrzymania dokumentu stwierdzającego uprawnienie oraz jego zwrócenia - serię i numer dokumentu, datę zatrzymania i datę zwrócenia,
 - b) cofnięcia uprawnienia oraz jego przywrócenia - serię i numer dokumentu, datę cofnięcia i datę przywrócenia,
 - c) utraty dokumentu stwierdzającego uprawnienie oraz jego odnalezienia - serię i numer dokumentu, datę utraty i datę odnalezienia,
 - d) zastosowania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów - datę rozpoczęcia zakazu i datę zakończenia zakazu,
 - e) informacji o wykroczeniu lub przestępstwie stanowiących naruszenia przepisów ruchu drogowego - data uprawomocnienia się rozstrzygnięcia, liczba punktów otrzymanych przez kierowcę, nazwa naruszenia, data, godzina i miejsce jego popełnienia, dane pojazdu (rodzaj, marka i numer rejestracyjny), którym popełniono naruszenie,
 - f) okresu próbnego i jego przedłużenia - datę rozpoczęcia i datę przedłużenia tego okresu,
 - g) skierowania na kurs reedukacyjny - datę skierowania na kurs i datę jego zakończenia,
 - h) dokumentu z państwa Unii Europejskiej wymienionego na polskie krajowe prawo jazdy - w tym państwa wydania i numeru dokumentu,
 - i) kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, w stanie po użyciu alkoholu lub środka działającego podobnie do alkoholu - datę popełnienia przestępstwa lub wykroczenia;

[12) zakres, numer oraz okres, na jaki zostało wydane zaświadczenie ADR, o którym mowa w art. 10 ustawy z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych;]

- <12) zakres i numer zaświadczenia ADR, o którym mowa w przepisach o przewozie towarów niebezpiecznych, a także okres, na jaki zostało ono wydane,>**
- 13) zakres, numer i datę wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego uzyskanie kwalifikacji wstępnej, kwalifikacji wstępnej przyspieszonej, kwalifikacji wstępnej uzupełniającej lub kwalifikacji wstępnej uzupełniającej przyspieszonej, o której mowa w art. 39c ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym;
 - 14) zakres, numer i datę wydania świadectwa kwalifikacji zawodowej potwierdzającego ukończenie szkolenia okresowego, o którym mowa w art. 39e ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym;
 - 15) numer ewidencyjny instruktora, który prowadził szkolenie;
 - 16) numer ewidencyjny wykładowcy, który prowadził szkolenie;
 - 17) numer ewidencyjny jednostki, która prowadziła szkolenie;
 - 18) numer ewidencyjny egzaminatora, który prowadził egzamin państwowy;
 - 19) numer ewidencyjny instruktora techniki jazdy, który prowadził szkolenie;
 - 20) numer ewidencyjny uprawnionego lekarza, który wydał orzeczenie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem;
 - 21) zakres, numer i datę wydania orzeczenia lekarskiego o braku przeciwwskazań zdrowotnych do kierowania pojazdem;
 - 22) numer ewidencyjny uprawnionego psychologa, który wydał orzeczenie psychologiczne o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem;
 - 23) zakres, numer i datę wydania orzeczenia psychologicznego o braku przeciwwskazań psychologicznych do kierowania pojazdem;
 - 24) wojewódzki ośrodek ruchu drogowego, w którym przeprowadzono egzamin państwowy;
 - 25) zakres i numer zezwolenia na kierowanie pojazdem uprzywilejowanym;
 - 26) informacje o wydanych wtórnikach dokumentów stwierdzających uprawnienia do kierowania pojazdami - serię, numer oraz datę i przyczynę wydania wtórnika.
2. W ewidencji gromadzi się dane o osobach, o których mowa w art. 100a ust. 3 pkt 2, 3, 5, 7 i 9:
- 1) imię i nazwisko;
 - 2) datę i miejsce urodzenia;

- 3) numer ewidencyjny Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL), a w przypadku osoby nieposiadającej numeru PESEL - serię, numer i nazwę dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz nazwę kraju, który wydał ten dokument;
 - 4) numer ewidencyjny odpowiednio instruktora, wykładowcy, egzaminatora, lekarza, psychologa lub instruktora techniki jazdy;
 - 5) zakres posiadanych uprawnień;
 - 6) datę ważności dokumentu stwierdzającego posiadanie odpowiednich uprawnień;
 - 7) datę i przyczynę skreślenia z ewidencji;
 - 8) datę, do kiedy nie może być dokonany kolejny wpis do ewidencji lub rejestru.
3. W ewidencji gromadzi się dane o jednostkach, o których mowa w art. 100a ust. 3 pkt 4, 6, 8 i 10:
- 1) nazwę;
 - 2) oznaczenie adresu siedziby;
 - 3) numer ewidencyjny;
 - 4) numer identyfikacji statystycznej (REGON);
 - 5) wskazanie odpowiedniego zakresu prowadzonej działalności;
 - 6) datę skreślenia z rejestru lub ewidencji;
 - 7) datę, do kiedy nie może być dokonany kolejny wpis do ewidencji lub rejestru.
4. Dane, o których mowa w ust. 1, przekazuje do ewidencji:
- 1) organ właściwy w sprawach wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienie do kierowania pojazdami, niezwłocznie po wydaniu tych dokumentów, w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1-10 oraz pkt 11 lit. f i h;
 - 2) odpowiednio do swoich kompetencji: właściwa jednostka organizacyjna Policji, Inspekcji Transportu Drogowego lub Żandarmerii Wojskowej, organ właściwy w sprawach wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienie do kierowania pojazdami, prokurator lub sąd, niezwłocznie po dokonaniu czynności - w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 11 lit. a;
 - 3) organ właściwy w sprawach wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienie do kierowania pojazdami, niezwłocznie po wydaniu decyzji - w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 11 lit. b i g;
 - 4) organ właściwy w sprawach wydawania dokumentów stwierdzających uprawnienie do kierowania pojazdami,

niezwłocznie po uzyskaniu informacji o wystąpieniu tych zdarzeń - w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 11 lit. c;

5) sąd, niezwłocznie po uprawomocnieniu się orzeczenia - w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 11 lit. d i i;

6) odpowiednio do swoich kompetencji: organy kontroli ruchu drogowego, prokurator lub sąd - w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 11 lit. e;

[7) podmiot prowadzący kursy doształcające dla kierowców przewożących towary niebezpieczne, o których mowa w przepisach o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych - w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 12;]

<7) odpowiednio upoważniony przez ministra właściwego do spraw transportu wojewódzki ośrodek ruchu drogowego lub Szef Inspektoratu Wsparcia Sił Zbrojnych, zgodnie z przepisami o przewozie towarów niebezpiecznych – w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 12;>

8) wojewoda lub dyrektor Okręgowej Komisji Egzaminacyjnej - w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 13;

9) kierownik ośrodka szkolenia kierowców, o którym mowa w art. 39e ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym - w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 14;

10) starosta - w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 15-18 i 20-26;

11) wojewoda - w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 19.

5. Dane, o których mowa w ust. 2, przekazują do ewidencji, w drodze teletransmisji:

1) starosta - w odniesieniu do osób wymienionych w art. 100a ust. 3 pkt 2;

2) wojewoda - w odniesieniu do osób wymienionych w art. 100a ust. 3 pkt 9;

3) marszałek województwa - w odniesieniu do osób, o których mowa w art. 100a ust. 3 pkt 3, 5 i 7.

6. Dane, o których mowa w ust. 3, przekazuje do ewidencji, w drodze teletransmisji:

1) starosta - w odniesieniu do jednostek wymienionych w art. 100a ust. 3 pkt 4;

2) wojewoda - w odniesieniu do jednostek wymienionych w art. 100a ust. 3 pkt 8;

3) marszałek województwa - w zakresie jednostek wymienionych w art. 100a ust. 3 pkt 6 i 10.

7. Dane, o których mowa w:

1) ust. 1 pkt 11 lit. d, podlegają usunięciu z ewidencji, jeżeli skazanie, na podstawie którego orzeczono środek karny w

postaci zakazu prowadzenia pojazdów, uległo zatarciu. Informację o zatarciu przekazuje do ewidencji Biuro Informacyjne Krajowego Rejestru Karnego;

- 2) ust. 1 pkt 11 lit. e oraz lit. i, usuwa się na zasadach określonych w art. 98 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami;
 - 3) ust. 2 pkt 8 i ust. 3 pkt 7, podlegają usunięciu odpowiednio z ewidencji lub rejestru po upływie określonych w nich dat.
8. Administrator danych przetwarzający dane osobowe na potrzeby ewidencji jest zwolniony z obowiązku informacyjnego określonego w art. 25 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 80b ust. 4.",

(lit. e-j pominięto)

(pkt 11-18 pominięto)